Agenda OZN a guvernului din umbră. Programul secret referitor la ozn-uri

rudan – Sat, 03/09/2013 – 16: 37

Articol apărut în Nexus New Times Magazine **de dr. Steven M. Greer**

Despre autor:

Steven M. Greer, este doctor în medicină şi director fondator al The Disclosure Project. El a condus o cercetare mondială în vederea descoperirii unor surse alternative de energie, în special a acelor dispozitive ce funcţionează pe baza energiei punctului zero, în scopul de a identifica şi dezvolta sisteme care să elimine nevoia de combustibili fosili.

Pe data de 9 mai 2001, dr. Greer a prezidat Conferinţa de Presă a Disclosure Project, ce a avut loc la National Press Club în Washington. Mai mult de 20 de martori din domeniul militar, guvernamental, al serviciilor de informaţii şi cel corporatist au prezentat mărturii convingătoare cu privire la existenţa unor forme de viaţă extraterestre ce ne-au vizitat planeta şi la tehnologiile energetice şi de propulsie ale acestora.

Cu ajutorul arsenalului de arme electromagnetice şi psiho-operaţionale şi prin construcţia de nave extraterestre după modele originale capturate, „guvernul din umbră” s-a implicat în scenarii de răpire false şi e posibil să pună la cale un fals atac

extraterestru.

Ieşirea din umbră

Este important să înţelegem că în jurul întregii problematicii extraterestre există o enormă şi sofisticată campanie de dezinformare: cel puţin 90% din imaginile şi informaţiile oferite publicului sunt selectate pentru a evoca frica urmată de ura faţă de tot ceea ce este extraterestru. Filmele, emisiunile TV şi cărţile referitoare la subiect demonstrează acest punct de vedere: dacă cineva ar lua în seamă toate aceste gunoaie, s-ar putea crede că în America o persoană din două e răpită din casa sa în mijlocul nopţii şi torturată. Pur şi simplu nu este adevărat. Frica şi groaza se vând cel mai bine, şi unii beneficiază de pe urma unei populaţii terifiate şi greşit informate. Ştim că există operaţiuni paramilitare clandestine, controlate de un grup din umbră, ce înscenează evenimente OZN false. Acest lucru nu e o speculaţie, am intervievat independent mai mulţi militari care au făcut parte din echipe care au „răpit" în mod deliberat oameni pentru a crea iluzia unor întâlniri extraterestre reale. În „industria OZN" există o subcultură a răpirilor de mai multe miliarde de dolari, fondată de grupuri de interese puternice şi bogate (incluzând anumite familii regale europene împreună cu cele care conduc industria din Statele Unite). Poveştile publicate sunt selectate cu mare atenţie. Dacă cineva vine la grupurile întâlnire a celor răpiţi sau la cercetători cu povestiri de genul celor pe care le-am menţionat, persoana respectivă va fi dată afară. Ei doresc să selecteze doar povestirile terifiante – cele provenind de la oameni care au suferit întâlniri simulate care le-au fost impuse pe cale militară, urmărind crearea de propagandă psihologică şi semănând seminţele discordiei între oameni şi extratereştri. Acest lucru va susţine finanţarea în continuare a programului Star Wars („Războiul stelelor").

Aceasta e parte a unui plan bine gândit pentru a-i ridica pe unii împotriva celorlalţi. În acest scop, trebuie creată o ameninţare, iar presupusul „inamic" demonizat. Deci majoritatea informaţiilor referitoare la OZN-uri sau extratereştri care au ajuns la publicul larg sunt create de serviciile secrete, prin intermediul unor operaţiuni de manevrare psihologică şi de dezinformare, pentru a genera în mod deliberat efecte precise. Primul dintre aceste efecte este pur şi simplu

discreditarea subiectului, deoarece majoritatea povestirilor, la o analiză mai atentă, se dovedesc false. Al doilea, în opinia mea, este crearea unei fundaţii a spaimei pe care să se construiască edificiul „Războiului stelelor”. Şi nu în ultimul rând, un proiect pe care Wernher von Braun l-a comunicat unui membru al echipei noastre, Carol Rosin, care de fapt explică tot ceea ce se petrece: armele vor fi plasate în spaţiu, de aici necesitatea de a crea un fundal psihologic în care oamenilor le va fi teamă de tot ce este extraterestru iar atunci (când cei care profită de aceasta sursă de multe miliarde de dolari ai operaţiunilor industriale şi militare decid că înşelătoria a durat suficient) ei pot declara că lumea trebuie să se unească pentru a înfrânge extratereştrii (aşa cum a fost în filmul „Ziua Independenţei”).

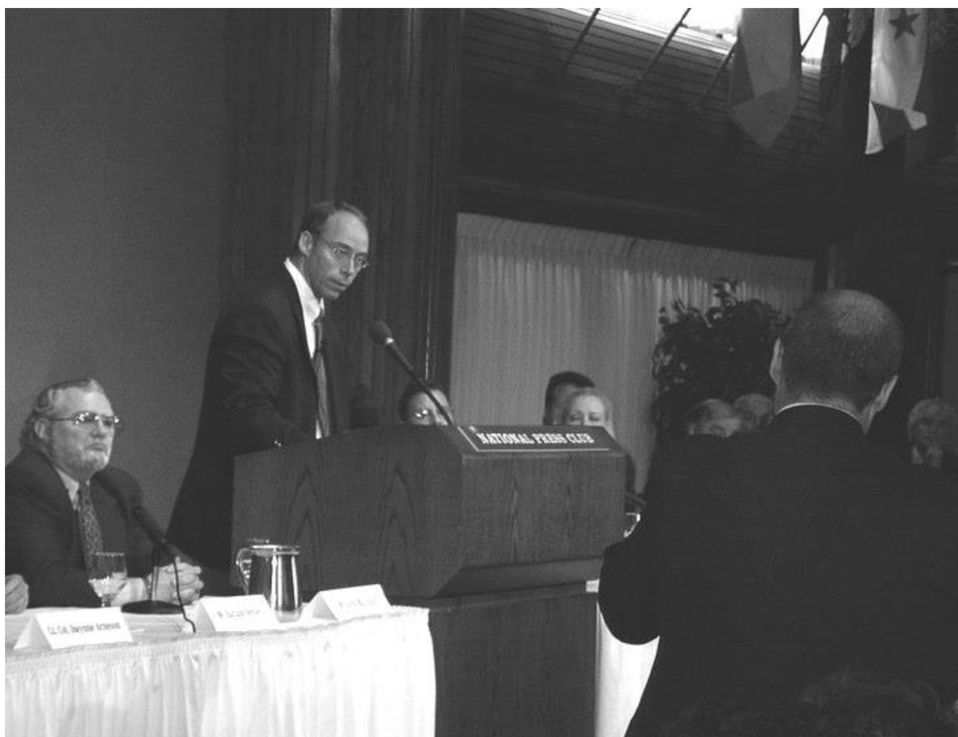
Ţineţi minte că Războiul Rece şi toate lucrurile care se petrec astăzi vor păli în comparaţie cu beneficiul financiar obţinut de pe urma constrângerii maselor să creadă o idee falsă referitoare la o ameninţare din spaţiul extern care trebuie contracarată. În loc de a extrage doar din Statele Unite şi Occident sume nelimitate de dolari pentru operaţiunile militare, „ameninţarea” imaginată va produce suficientă xenofobie pentru a asigura un „cec în alb” sau un flux stabil de dolari guvernamentali în numele păstrării securităţii şi păcii mondiale. Vă sună cunoscut? Această opinie provine din intervievarea a numeroşi militari din interiorul organizaţiilor care se ocupă cu acest lucru. Mi s-a spus negru pe alb că acesta a fost programul în desfăşurare începând cu (cel puţin) anii ’50. Aceste operaţiuni au utilizat ceea ce ei numesc „vehicule extraterestre reproduse” fabricate de un consorţiu de companii care includ, printre alţii pe Lockheed Martin, Northrup, SAIC, E-Systems, EG & G şi Mitre Corporation. Există dispozitive antigravitaţionale realizate de către om, care au fost utilizate de prin anii 1950, împreună cu alte arme electronice puternice şi cu forme de viaţă programate (programmed life forms, PLF). Acestea sunt forme de viaţă artificiale, biologice, produse pentru a semăna foarte bine cu aşa-zişii „Cenuşii” – însă nu provin din spaţiu. Ele sunt fabricate în instalaţii noi, una din ele fiind localizata în zona Four Corners, în apropiere de Dulce, New Mexico.

Acesta este un efort concertat de a crea o falsă ameninţare extraterestră. Dacă cineva vine cu o povestire care nu intră în acest cadru, este „scos din bibliografie” şi nu mai este capabil să-şi publice povestirea prin niciun canal mass-media semnificativ. Cei care creează

mesaje terifiante – asemănătoare filmului „Ziua Independenţei” sau altor cărţi despre răpiri – primesc avansuri mari în dolari împreună cu contracte de editare avantajoase şi contracte de film. În mod clar, acestea sunt conform proiectului.

Elita puterii doreşte ca aceste povestiri alarmante să fie sădite în conştiinţa maselor, iar adevărul să fie îngropat. Am întâlnit oameni care au fondat culte ale răpirilor efectuate de extratereştri în Statele Unite şi Europa.

Conferința de presă a Disclosure Project din 9 mai 2001 ce a avut loc la National Press Club în Washington. Mai mult de 20 de martori din domeniul militar, guvernamental, al serviciilor de informații și cel corporatist au prezentat mărturii convingătoare cu privire la existența unor forme de viață extraterestre ce ne-au vizitat planeta. Fotografia din dreapta: dr. Greer luând cuvântul.

Pe lângă faptul că am intervievat membri ai personalului militar care au contribuit la pregătirea acestor pseudorăpiri, mi s-a spus personal, de către nimeni altul decât de un cap al unei familii regale europene, că sprijină cu bani aceste eforturi. El susține că aceste povestiri înfricoșătoare trebuie să existe pentru a face lumea conștientă că acești extratereștri răi există și că trebuie să luptăm împotriva lor. El a mers până la a spune că, de fapt, fiecare problemă majoră a civilizației Pământului de la Adam și Eva se poate atribui mașinațiunilor acestor extratereștri demonici. El crede cu adevărat acest lucru! Și este de asemenea fondatorul principal al lui Opus Dei, care e aripa dreaptă sensibilă a Vaticanului, ce conține o unitate

interna secretă care se ocupă de aceste programe. În plus, mi s-a spus că motivul său pentru a nu mai susţine un autor proeminent din acest domeniu (al cărui nume nu va fi precizat aici) este faptul că povestirile sale nu au fost suficient de alarmante: el prezenta interacţiunea dintre oameni şi extratereştri într-un mod prea pozitiv. Sponsorul dorea publicarea doar a povestirilor terifiante! Un lider proeminent al unuia din aceste grupuri de terapie pentru cei răpiţi mi-a spus răspicat că dacă cineva vine la întâlnirile lor cu experienţe care nu se potrivesc cu răpirile de tip militar (şi care astfel sunt deranjante) va fi dat afară. Aşadar este vorba despre un proces selectiv şi mincinos.

Această maşinărie bine unsă scoate la iveală întâlniri cu extratereştri false şi contrafăcute. Ele sunt apoi direcţionate către anumiţi cercetători, după care ajung într-un anume film, documentar sau carte. Şi totul este foarte eficient şi se realizează în special pentru a genera propaganda destinată determinării maselor de a acţiona împotriva acestei presupuse ameninţări din spaţiu, perpetuând astfel şi amplificând minciuna deja existentă.

În cadrul guvernului din umbră există un grup „hard-core" de escatologi: oameni obsedaţi de sfârşitul lumii, cărora le-ar place să o vadă distrusă într-un mare cataclism generat de extratereştri pentru a accelera reîntoarcerea lui Hristos! Acesta este programul lor: ei susţin că lumea trebuie să se afle în cele mai mizere condiţii pentru ca a doua venire să se producă şi speră să creeze circumstanţele acestui scop. Este nebunie curată. La acest nivel de hiper-religiozitate, fanatism şi secrete sectare combinate cu o enormă putere, este de aşteptat ca rezultatele să fie şocante.

Acum câţiva ani am participat la New York la o întâlnire cu d-na Boutros-Ghali, soţia secretarului general al Naţiunilor Unite şi cu unii din grupul „New York 100". O femeie mi-a spus: „Vreau să vă spun că am citit 26 de cărţi despre ozn-uri şi răpiri". I-am replicat: „Cu tot respectul ăsta înseamnă că aţi introdus în conştiinţa dumneavoastră de 26 de ori mai multă dezinformare şi deşeuri decât cineva care a citit doar o singură carte". Nu cred că am fost prea îndrăgit, însă acesta e adevărul.

Mi-am comunicat părerile unor militari cu grade înalte şi unor oameni precum d-na Boutros-Ghali şi altora. Primul lor impuls a fost că nu poate fi adevărat însă au fost pur şi simplu oripilaţi de faptul că ar putea fi…

În 1991 am fost abordat de câţiva oameni care conduceau proiecte ultrasecrete legate de OZN-uri şi sisteme energetice avansate. Ei citiseră una din primele mele lucrări despre conceptul de unitate, civilizaţia noastră, experienţa conştiinţei cosmice şi a oamenilor din cosmos.

Ei au accentuat importanţa comunicării acestor informaţii în cadrul grupului lor. Aceşti oameni mi-au telefonat de la CIA, Lockheed, McDonnell Douglas şi alte grupuri operative similare. Tot ceea ce am scris până atunci era în special destinat acelui grup. Masele doresc pur şi simplu să-şi ducă viaţa în linişte. Ei nu doresc să se omoare unii pe alţii. Există foarte puţini oameni care sunt psihotici, agresivi şi cu tendinţa de a-i controla pe alţii. Focul întreţinut al mâniei şi conflictelor a fost aprins în mod deliberat deoarece este în beneficiul acestui grup violent.

Există un număr relativ mic de oameni care au o perspectivă retrogradă. Ei privesc în oglinda retrovizoare şi o confundă cu viitorul. Aşadar, sarcina noastră a fost să le orientăm capetele astfel încât să privească înainte.

Este important să considerăm aceste puternice interese industriale, militare şi religioase ca fiind educabile…

Oferta

În mai 1992, în staţiunea Saint Malo în afara Parcului Naţional al Munţilor Stâncoşi, am fost de acord să ajut la organizarea unei conferinţe împreună cu astronautul Brian O'Leary, Maury Albertson (unul din co-fondatorii Corpului Păcii) şi cu Institute for New Science. Era vorba de un loc privat în care i-am invitat pe toţi cei implicaţi în lumea civilă a OZN-urilor. Au fost şi unii oameni care, desigur, s-au dovedit a lucra în spionaj, incluzându-l pe generalul T.E. şi prietenul său psihiatru.

Am dorit să creez un mediu colegial în care să poată fi comunicate informaţii şi perspective. În realitate, am descoperit că întreaga lume civilă a OZN-urilor era atât de plină de dezinformări şi fracţiuni adverse încât imediat după ce au ajuns acolo şi-au scos cuţitele şi securile şi au început să şi le înfigă unii în spatele celorlalţi – inclusiv într-al meu. În acest moment am realizat ce cuib de şerpi este în realitate lumea civilă a OZN-urilor. În timpul acestei conferinţe,

generalul și psihiatrul au încercat să mă recruteze pentru a deveni membru al grupului lor. Generalul a spus: „Ştii, avem o organizaţie care se ocupă cu acest lucru și care e foarte restrânsă…”, cuvântul „restrânsă” însemnând „foarte bine acoperită”. Ştiam ce voia să spună. A spus: „Dacă ţi-ai unii eforturile cu ale noastre îţi vom da bani, putere și acces la tehnologii la care nici nu visezi”. Iar eu am răspuns:

„Mulţumesc, nu. Nu am nevoie. Am crezut că am clarificat acest lucru luna trecută, când ne-am întâlnit în Atlanta”. Însă el a perseverat în încercarea de a mă convinge, deoarece erau conştienţi de ameninţarea pe care o reprezentam pentru monopolul lor ascuns din acest domeniu. Atât au avut de spus.

emher von Braun

(23 martie 1912 – 16 iunie 1977)

A fost una din una din cele mai importante personalităţi în tehnologia dezvoltării rachetelor atât în Germania cât și în SUA. A condus programul german de dezvoltare al rachetei V-2 înainte și în timpul celui de Al. Doilea Război Mondial. A ajuns în Statele Unite la sfârșitul războiului prin intermediul operaţiunii secrete Paperclip.

Un bun prieten al tipului de la NASA care era acolo şi un alt tip de la CIA au venit la mine şi mi-au spus: „Ei sunt foarte geloşi pe ceea ce faci, deoarece bâjbâie în întuneric şi pot face doar anumite lucruri pentru anumite scopuri. Tu eşti liber şi poţi face mai mult decât ei!” Ştiam acest lucru. Am explicat: „Poate că temporar nu avem putere, însă suntem liberi – şi avem alte puteri care ne sunt date de la Dumnezeu”. În cele din urmă, generalul s-a dus la Emily, soţia mea, într-un moment în care eu nu eram prezent. I-a vorbit despre acest grup însă nu l-a denumit „MJ-12”.

El a spus că există un consiliu al acestui grup, care are un anumit număr de locuri.

Interesant, a spus că acest număr era 9. Desigur, el ne studiase cu atenţie, ştia că suntem Baha'i şi că numărul nostru sfânt este 9. Aşadar, a spus că există nouă membri în consiliu, fiecare cu propriul său blazon – şi un anumit symbol – şi care mi s-ar acorda şi mie dacă mi-aş unii organizaţia cu a lor.

Dr. Carol Rosin

Dr. Carol Rosin a ocupat poziţii de conducere în domeniul aerospaţial şi în domeniul apărării. A fost purtătoarea de cuvânt a lui Wernher von Braun şi a lucrat ca şi consultant pentru diverse organizaţii, companii, departamente guvernamentale şi agenţii de

informaţii. A înfiinţat în Washington, Institutul pentru Securitate şi Cooperare în Spaţiul Cosmic şi a depus mărturie de mai multe ori în faţa Congresului în legătură cu armele spaţiale.

Iar Emily, amabilă, a spus: „Par atât de drăguţi şi au spus atât de multe cuvinte frumoase la adresa ta. Da, dragă, observi însă ce urmăresc să facă?” În cele din urmă m-am dus la ei şi le-am spus: „Să mă exprim mai clar. Voi fi independent până la capăt şi îmi voi păstra operaţiunile private, curate şi conform cu scopurile intenţionate. Niciun fel de muncă de lămurire sau oferte sau bani sau putere nu vor schimba această stare de fapt!”

Pentru că a venit vorba, generalul T.E. a fost implicat în aceste proiecte sub acoperire încă din tinereţe. Am confirmări legate de acest lucru din surse independente. Înainte de a „ieşi la pensie”, a fost şeful serviciului de spionaj al armatei, deşi spunea oamenilor că s-a retras. Aceşti oameni nu se retrag – decât atunci când sfârşesc într-un sicriu.

Am întâlnit un pilot militar care în anii 1960 a fost implicat într-o operaţiune specială de urmărire şi filmare a unor OZN-uri. El mi-a spus că odată ce un echipaj avea o asemenea întâlnire era dizolvat, iar membrii săi trimişi la posturi noi – însă întreaga informaţie mergea direct către un tip de care era convins că nu am auzit niciodată: generalul T.E! Atunci când mi-a spus această poveste am râs şi i-am răspuns: „Îl cunosc foarte bine!”

După ce am respins aceste avansuri din partea generalului, după 30 de zile întregul internet era plin de site-uri şi mesaje către public care mă atacau. Ei au dat drumul tuturor câinilor din comunităţile civile de studiu al fenomenului OZN şi din cadrul presei de pretutindeni. Am fost făcut în toate felurile, de la sectant până la simpatizant demonic cu forţele extraterestre sinistre şi mincinos.

Apoi, ei au lansat minciuna că nu sunt medic. Eu lucrez într-un spital, iar ei au afirmat că nici măcar nu sunt licenţiat în practica medicinii. A trebuit să-mi public licenţa în medicină şi diploma universitară pentru a arăta că sunt efectiv medic. Războiul psihologic şi hărţuirea au fost intense – şi continuă şi astăzi. A fost o perioadă de 14 ani de atacuri, defăimări şi jocuri murdare de toate tipurile.

Generalul T.E. mi-a spus câteva lucruri. De exemplu, a spus că există nave şi instalaţii extraterestre sub suprafaţa planetei Marte şi că proiecte secrete au obţinut imagini ale acestora. De asemenea, mi-a spus în particular despre toate tipurile de obiecte de care dispun

programele secrete care presupun tehnologii avansate – până la nivelul a ceea ce deţin extratereştrii.

Am fost capabil să obţin destule informaţii bune datorită faptului că s-a încercat racolarea mea. Am aflat că această „celulă” specială constituia interfaţa dintre lumea civilă a OZN-urilor şi lumea secretă. Ea se constituie într-un grup de legătură care a pătruns în multe proiecte civile referitoare la OZN-uri.

Punctul de trecere peste viteza luminii

În toamna lui 1993 am învăţat rapid despre modul în care guvernul din umbră s-a infiltrat nu numai în lumea secretă, guverne şi corporaţii, ci de asemenea şi în mediile civile şi comunitatea civilă a OZN-urilor.

După întâlnirea de la Rockefeller şi instructajele de la baza aeriană Wright-Patterson [septembrie 1993], m-am întâlnit din nou cu bărbatul care era prieten cu directorul CIA, Woolsey.

El era convins că aveam nevoie să obţinem aceste informaţii prin intermediul unor canale provenind nu numai de la Preşedinte ci şi de la alţi funcţionari cu rang înalt din administraţie. Realizam acest lucru prin intermediul consilierului prezidenţial în probleme ştiinţifice, [Laurance] Rockefeller, şi un prieten al lui Bill Clinton care ne-a susţinut în eforturile noastre. Fratele bărbatului lucra de asemenea la Casa Albă, fiind foarte apropiat de Bill Clinton.

Abordam subiectele cele mai palpitante într-un mod prietenesc, spunând: „Iată, a venit timpul pentru dezvăluiri. Războiul Rece s-a terminat. Există acum oportunitatea de a dezvălui publicului, într-un mod pozitiv, faptul că aceste vehicule extraterestre sunt reale şi că există proiecte secrete care poate că au fost justificate în timpul presiunilor legate de Războiul Rece însă acum nu se mai justifică. Acum trebuie să se producă dezvăluirea. Avem şansa de a ne rupe de trecut”. De asemenea spuneam într-un glas: „Dacă tu nu o vei face, o vom face noi. Vom găsi un mod de a reuşi adunând suficiente surse pentru a fi convingători”. Acesta este chiar proiectul Disclosure.

Cu aceste forţe proaspete ne-am decis că e necesar să cunoaştem mai bine operaţiunile serviciilor de spionaj.

James Woolsey a fost numit şi confirmat de Senat (ca director al CIA) în 1993, iar acum, în povestirea noastră, suntem în septembrie

1993, aşadar el nu fusese numit de multă vreme. De la contactele noastre de la Casa Albă am descoperit că de fapt Preşedintele şi directorul CIA urmăreau să afle prin diverse canale adevărul despre acest subiect. Ni s-a spus de asemenea că şi ei sunt minţiţi în faţă.

Am o scrisoare care mi-a fost trimisă prin Fedex de către acest prieten al directorului CIA în toamna lui 1993, în care se spune că directorul CIA, Woolsey, a făcut investigaţii în problema OZN-urilor fără a descoperi nimic şi că acesta este minţit. Mai mult, ei ştiau că erau minţiţi! El mi-a comunicat că directorul CIA doreşte ca eu să vin la Washington şi că voi fi prima persoană care îl voi pune la curent pe directorul CIA în legătura cu acest subiect. M-am gândit că lucrurile au intrat în linie dreaptă. Îmi spuneam: Iată, sunt un doctor de ţară din Carolina de Nord şi voi merge în capitală pentru a mă întâlni cu directorul CIA. Chiar aşa! Ca să fiu onest cu dumneavoastră, reacţia mea iniţială a fost că acest lucru trebuie să fie praf în ochi aruncat în mod deliberat. Am considerat-o un pretext, pentru că mă gândeam că directorul CIA ştia totul şi dorea pur şi simplu să afle ce ştiam noi şi ce intenţionăm să facem. După cum s-a dovedit, greşeam: Woolsey şi Preşedintele erau într-adevăr în afara cercului de cunoscători.

R. James („Jim”) Woolsey directorul CIA în timpul Preşedintelui Clinton, între anii 1993 – 1995

Pe 13 decembrie 1993 am plecat la Washington pentru a ne întâlni cu Woolsey. Pretextul era o cină acasă la prietenul său. Eram şase oameni: eu şi soţia mea, directorul CIA şi soţia acestuia (care din fericire era conducător operativ al Academiei Naţionale de Ştiinţă, aşadar am împuşcat doi iepuri dintr-un foc), prietenul său şi soţia sa. Gazda noastră nu a ştiut cine avea să vină la cină, aflând doar în ziua evenimentului. Vă puteţi imagina? „Dragă, ghici cine vine la cină?

Directorul CIA şi expertul său în extratereştri, dr. Greer”. Vă puteţi imagina venind acasă şi spunându-i soţiei dumneavoastră acest lucru? Îmi aduc aminte că am ajuns împreună cu Emily după-amiaza târziu acasă la prietenul directorului CIA. Aveam o servietă plină cu materiale.

Am discutat despre ce aveam de făcut, însă nu aveam nicio idee despre cât de mult va dura această întâlnire. Ştiam cu toţii că era o informare foarte serioasă pentru directorul CIA. El era minţit cu privire la cel mai important secret din istoria lumii. Soţia lui Woolsey a ajuns prima şi apoi a ajuns şi directorul CIA, escortat de Serviciul Secret. După saluturile iniţiale şi după circa 10 minute de examinare a unora dintre materiale, fotografii, cazuri şi aşa mai departe, directorul CIA a spus: „Da, ştiu că acestea sunt reale”. S-a dovedit că el şi soţia lui au văzut efectiv unul din aceste OZN-uri cu mai mulţi ani în urmă, în New Hampshire, astfel că el nu avea nicio îndoială că acestea existau. Ceea ce dorea el să ştie era de ce nu i s-a comunicat nimic, dacă există proiecte în desfăşurare legate de OZN-uri, de ce extratereştrii sunt aici şi ce înseamnă toate acestea.

Oamenii cred că funcţionarii de acest rang se distrează în secret pe marginea acestui subiect, însă nu a fost cazul. Omul era vizibil zdruncinat. Era extrem de deranjat de faptul că, deşi este director CIA, un lucru atât de important îi era ascuns şi lui şi Preşedintelui. Era extrem de supărat din această cauză. La un moment dat, am crezut că era cât pe ce să cedeze şi să plângă. Am considerat reacţia sa ca pe un răspuns în întregime justificat, dată fiind gravitatea subiectului şi speram într-un rezultat pozitiv al întâlnirii.

Întâlnirea despre care mă gândisem că va dura cam o jumătate de oră a continuat timp de aproape trei ore. Am discutat despre tot ce dorea să ştie. I-am spus de ce extratereştrii sunt aici şi i-am explicat de ce acest lucru este ţinut secret. Şi i-am mai explicat exact ceea ce avea de făcut pentru rezolvarea problemei.

Am fost teribil de conştient că era o mare responsabilitate care trebuia asumată.

Am simţit gravitatea acestei situaţii. Aveam de-a face cu cineva care era printre cei mai puternici oameni din lume şi descopeream că e complet pe dinafară! Descopăr că aceste informaţii se pierd în sistem şi sunt refuzate oamenilor care conduc cea mai puternică ţară din lume. Şi atunci aflu că de fapt nu ei conduc ţara şi că există un guvern din

umbră care în realitate trage toate sforile şi acest lucru îmi este acum confirmat de către un director CIA în funcţie.

Am trecut de la a fi complet sceptic – referitor la faptul că cineva la un asemenea nivel de putere şi autoritate este în realitate lăsat pe dinafară – la a înţelege cât de în afară era… şi nu numai directorul CIA, ci şi Preşedintele. Tot atunci am realizat gravitatea disfuncţiei din cadrul a ceea ce noi gândim că este o republică constituţională şi un tip de guvernare democratică – ajungându-se până la a minţi pe faţă oamenii cu un asemenea nivel de responsabilitate şi autoritate constituţională. Am avut dubii că directorul CIA, Preşedintele şi alţii cărora li s-a refuzat accesul la aceste proiecte erau minţiţi. Acum însă, deoarece am avut întâlniri cu directorul în funcţie al CIA şi membri ai comisiei de informaţii din Senat, precum şi funcţionari de acelaşi rang din toată lumea şi le-am văzut feţele, limbajul corporal şi reacţiile vă pot asigura că lucrurile nu sunt aşa cum vă spun mijloacele de comunicare în masă.

I-am comunicat lui Woolsey informaţia că aceste fiinţe extraterestre sunt aici în scopuri paşnice.

I-am explicat că multe OZN-uri semnalate sunt de fapt nave realizate prin intermediul unor programe secrete din Statele Unite şi alte ţări, tehnologiile care stau la baza acestor vehicule fiind foarte puternice şi aflându-se în mâinile cui nu trebuie.

Mi-am exprimat de asemenea părerea că această chestiune trebuie adusă sub control constituţional şi că acest lucru putea fi făcut doar de Preşedinte. Ca o măsură de siguranţă şi Congresul putea deschide o anchetă, însă, în realitate, din cauza structurii ramurii executive, a superiorităţii şi controlului imediat asupra lanţului de comandă, iniţiativa trebuia să provină de la Preşedinte. Îmi amintesc că spre sfârşitul întâlnirii i-am furnizat un set de recomandări pe care ulterior le-a publicat.

Aşadar, am furnizat dovezi unui director în funcţie al CIA şi am făcut recomandări cu privire la ceea ce trebuie făcut pentru dezvăluirea acestor informaţii, pentru anihilarea secretului şi pentru a pune această problemă sub un control şi o supraveghere adecvată. Speram în mod natural că vor urma acţiuni concrete, însă el m-a întrebat:

„Cum vom dezvălui noi lucruri la care nu avem acces?” Dezamăgit, însă subliniind cauza, i-am răspuns: „Trebuie să obţineţi

controlul asupra acestei probleme. Trebuie să insistaţi asupra accesului”. El s-a uitat într-o parte. Ştia cel cruri implică asta.

În timpul cât am luat masa, directorul CIA s-a aşezat vizavi de mine, iar soţia sa era lângă el. Cu toţii discutam toate subiectele care au fost ridicate.

În final, soţia directorului CIA m-a întrebat: „Cum comunică aceste nave la distanţele enorme din spaţiu?” I-am răspuns: „Aceste civilizaţii extraterestre au descoperit structura spaţiului şi timpului şi a non-localizării”. „Viteza luminii este pur şi simplu prea mică”, am continuat. Atunci când începi să vorbeşti despre distanţele interstelare, acest lucru nu mai reprezintă o metodă viabilă de comunicare sau călătorie. Să fim sinceri, dacă nu depăşeşti viteza luminii e suficient pentru a călători chiar şi prin propriul nostru sistem solar. Acest lucru înseamnă că orice civilizaţie care a ajuns aici a stăpânit acele ştiinţe şi tehnologii care se ocupă cu tot ceea ce trece dincolo de viteza luminii, ceea ce eu numesc punctul de trecere peste viteza luminii. Dacă ei l-au stăpânit, atunci au descoperit legătura prin care electromagnetismul, materia, spaţiul, timpul şi conştiinţa se unesc. Este de fapt ca în cântecul lui Moody Blues: „Gândul este cel mai bun mijloc de călătorie”.

Am explicat că aceste civilizaţii extraterestre dispun de sisteme conştiente asistate tehnologic şi de tehnologie asistată conştient în care există o interfaţă între minte şi gândire şi o fizică şi un electromagnetism specializate. Astfel, atunci când ei comunică, mesajul este transmis din punctul A, să zicem, de aici, de pe Pământ, înapoi către planeta mamă, în punctul B, care se află la o depărtare de1.000 de ani lumina în timp real. Aceasta deoarece comunicaţia a ieşit din spaţiul-timp liniar şi a trecut în aspectul nelocalizat al universului. Aceasta implică o fizică foarte sofisticată şi, de asemenea, cuprinde tărâmurile gândului şi ale conştiinţei.

Ei se pot gândi la un dispozitiv sau pot fi conectaţi cu un dispozitiv şi instantaneu şi cu precizie transmit acel semnal şi acel mesaj în alt punct – şi acest lucru se realizează tehnologic, nu doar telepatic. Informaţiile şi imaginile sunt transferate în afara spaţiului, într-un alt punct al acestuia, aflat la un contează ce distanţă în timpul real. Este ca şi cum două noduri ar rezona instantaneu.

Semnalul trece de la un nod la altul în afara spaţiului-timp liniar.

Unii oameni cu care am colaborat şi care au lucrat în firmele

aerospaţiale şi de electronică care se ocupă cu acest subiect mi-au confirmat că s-au recuperat dispozitive de comunicare extraterestre care fac exact acest lucru: interferează cu gândul şi conştiinţa şi răspund la gând şi conştiinţă. Ele sunt acordate pentru a fi capabile să facă acest lucru.

Orele petrecute cu directorul CIA şi cu soţia sa au fost cu siguranţă vii şi revelatoare.

Către sfârşitul serii am simţit cât de mult a apreciat informaţiile şi că era foarte interesat de domeniu. Am simţit de asemenea tragedia şi amărăciunea sa în momentul în care m-a întrebat: „Cum vom dezvălui noi lucruri la care nu avem acces?” Am realizat apoi imensitatea provocării care ne stătea în faţă. Mi-am amintit de disfuncţia de care am fost avertizaţi de către Eisenhower atunci când a spus să fim precauţi faţă de complexul militar-industrial şi de ameninţarea pe care acesta o reprezintă pentru libertatea şi securitatea noastră datorită exceselor sale. Avertismentul lui Eisenhower s-a maturizat într-un nivel de disfuncţionalitate de proporţii cu adevărat imense, iar eu am constatat în mod direct acest lucru. Când ne luam la revedere, am realizat că pe toată durata cât am fost înăuntru locul a fost monitorizat. Am văzut afară oameni ai Serviciului Secret. Desigur, aveau o camionetă SAG şi gărzi înarmate care purtau căşti în urechi şi toate celelalte. Întâlnirea a fost traumatică pentru mine în multe moduri însă am fost recunoscător, deoarece am aflat adevărul.

„Suntem întotdeauna cu voi”.

Câteva anecdote interesante vă vor da o idee despre tipurile de oameni pe care i-am întâlnit în timpul realizării acestei lucrări.

De exemplu, în 1992, în timp ce organizam conferinţa cu astronautul Brian O’Leary în Colorado, am fost abordat de o femeie care insista să vină la întâlnirea specială destinată cercetătorilor. Aceasta era însoţitoarea colonelului M.K., acum soţia sa, care pretindea că este jurnalist. Ea, împreună cu colonelul, făceau parte din diverse proiecte psihooperaţionale şi psiho-militare ale căror specialităţi erau psihotronica, radionica, armele de control asupra minţii şi ceea ce incorect sunt denumite arme „non-letale”. Aceste arme sunt utilizate uneori pentru a omorî oameni, ele folosind aşa-numitele unde electromagnetice scalare.

Cumva, ea a făcut rost de numărul meu de telefon. Eu eram plecat, aşa că a discutat cu soţia mea – o femeie minunată, care pune mare preţ pe noblesse oblige şi pe amabilitate. Această femeie i-a spus: „Cu cine mai exact ar trebui să mă culc pentru a avea acces la această întâlnire?” I-a spus aşa ceva soţiei mele! Asta este tot ce aveţi nevoie să ştiţi despre calibrul unor asemenea oameni. Atunci când spun oamenilor că cei pe care îi întâlnesc în acest domeniu sunt unii dintre cei mai răi, dezgustători, venali şi corupţi oameni care trăiesc pe Pământ cred ceea ce spun. Am întâlnit cu toate acestea şi unii oameni minunaţi. Unul dintre oamenii care au venit pentru a ţine o prelegere a fost Dorothy Ives, soţia actorului Burl Ives, câştigător al premiului Oscar. Domnul Ives a fost prieten cu familiile Nixon şi Reagan şi cu alţi oameni politici şi a fost mason cu gradul 32.

Dorothy a venit la mine după prelegere, foarte emoţionată şi m-a rugat să merg la ea acasă pentru a mă întâlni cu Burl. Burl şi cu mine ne-am împrietenit. Ne-am întâlnit de multe ori, discutând despre o mulţime de subiecte. „Ştii, dintre toate persoanele nebune pe care mi le-ai prezentat, el este cel mai sănătos”, i-a spus el lui Dorothy, care întotdeauna întâlnea oameni interesanţi şi excentrici. El a înţeles că ne confruntam cu un aspect ce avea multe dimensiuni profunde şi că abordarea noastră era foarte raţională şi integră – dat fiind faptul că toate aceste lucruri sunt „foarte îndepărtate”. Dorothy nu ştia iniţial cine eram în realitate şi gradul în care aveam contacte cu serviciile de spionaj şi de securitate. În cele din urmă acest lucru a ieşit la iveală, iar eu i-am spus:

„Există un om a cărui familie are legături profunde cu Agenţia Naţionala de Securitate (NSA). Anumite persoane din familia sa sunt oameni importanţi la NSA, iar ei îmi furnizează unele documente”. Unul din aceste documente este o copie mărită a unui document din 1962. Are pe el nume de cod cum ar fi „Proiectul MOON DUST” şi „Proiectul 46” şi este clasificat Top Secret – însă nu a fost declasificat. Mi-a fost înmânat pentru a-l putea da la rândul meu oamenilor potriviţi. Acest document [CIA] este transcrierea unei înregistrări referitoare la ceea ce s-a aflat ascultând-o pe Marilyn Monroe…

Acest document descrie cum Marilyn Monroe, care se despărţise recent de fraţii Kennedy, supărată şi rănită, l-a sunat pe Robert Kennedy şi pe un socialist din New York, un vânzător de obiecte de artă, prieten de-al ei.

Marilyn Monroe spunea că va ţine o conferinţă de presă în care va dezvălui publicului ceea ce i-a spus Jack Kennedy cu privire la obiectele din spaţiu care s-au prăbuşit şi care au fost recuperate în New Mexico în anii ’40. Preşedintele Kennedy i-a spus acestea deoarece a văzut nava extraterestră şi resturile ei de la locul prăbuşirii. Acest document este încă strict secret şi este datat în ziua dinaintea nopţii în care Marilyn Monroe a fost găsită moartă.

Am localizat de asemenea pe cineva care lucra în cadrul unităţii de spionaj a Departamentului de Poliţie din Los Angeles care a ajutat la supravegherea lui Marilyn Monroe până în momentul morţii ei şi ştia cum a fost asasinată. Nu există niciun dubiu că ea a fost ucisă de agenţi ai serviciilor secrete ale Statelor Unite.

Important, acest document a fost semnat de James Angleton, legendarul şi fanaticul vânător de agenţi infiltraţi şi cel care a oprit scurgerile de informaţii din cadrul CIA. Acest document, în opinia mea, era un mandat pentru crimă pentru Marilyn Monroe, deoarece rezuma ceea ce dorea ea să facă în mod iminent. Nu cred că ştia în ce s-a băgat. Atunci când i-am spus lui Burl acest lucru, el a replicat: „Eu şi Marilyn Monroe ne ştiam foarte bine şi îţi pot spune că toţi care o cunoşteam şi i-am că a fost ucisă, însă nici până astăzi n-am ştiut de ce!”...

O altă zi

În 1994 am fost invitat la un spectacol televizat cu Larry King. Show-ul era transmis în direct de lângă baza aeriană Nellis, Zona 51. Producătorul de la acea vreme a lui Larry King, un tip pe nume Farmer mi-a spus că a fost show-ul cel mai vizionat pe care l-au făcut vreodată.

A existat un moment în timpul interviului când Larry s-a întors către mine şi m-a întrebat, „Ce credeţi că ştie Preşedintele despre acest lucru?” După cum ştiţi acum, am predat documente pentru informarea Preşedintelui şi a dr. Jack Gibbons, consilierul prezidenţial pe probleme ştiinţifice şi m-am întâlnit cu directorul CIA în luna decembrie a anului precedent.

Aşadar, i-am răspuns: „Cred că ar trebui să puneţi această întrebare Preşedintelui”. Şi îmi amintesc că unii dintre invitaţi şi Larry King au spus în acelaşi timp, „Ce vreţi să spuneţi?” Am răspuns: „Cred că ar fi mai bine dacă i-aţi pune Preşedintelui această întrebare”. Am fost foarte criptic.

Ulterior, în timpul genericului de încheiere, eu şi Larry King am avut o discuţie privată, deoarece el ştia că nu am spus totul. El m-a întrebat ce am vrut să spun atunci şi i-am povestit neoficial despre contactele mele cu Preşedintele şi despre faptul că deja l-am informat pe directorul CIA.

El m-a întrebat: „Doamne, de ce nu ai spus asta în direct? Asta ar fi fost o ştire de prim rang!" I-am răspuns: „Deoarece încă mai lucrez cu aceşti oameni". Oficial nu am spus nimănui despre întâlnirea cu directorul CIA decât după ce acesta a părăsit funcţia, în '95 sau '96.

„Doamne, aceste lucruri sunt într-adevăr reale?" a întrebatlarry.

„Bineînţeles", i-am răspuns, după care a urmat o conversaţie foarte interesantă.

Mai târziu, i-am spus, „Larry, de ce CNN şi alte surse de ştiri vorbesc despre procesul lui OJ Simpson şi alte nimicuri aşa cum fac ziarele de scandal, 24 de ore pe zi, 7 zile pe săptămână? Nu cunosc pe nimeni care să fie interesat nici măcar pe departe de acest lucru. Toţi s-au săturat să mai audă despre el". „Ei bine, trebuie", a răspuns el.

„Ce vrei să spui prin trebuie? Eşti jurnalist, de ce nu relatezi despre ştirile tari de actualitate? Aceasta este cea mai tare ştire a secolului!" am exclamat eu.

„Ei bine, conducerea îmi spune că pentru a păstra ratingurile ridicate şi a concura cu celelalte reţele trebuie să transmitem şi acest tip de murdării, iar ei mă plătesc foarte bine. Totul e legat de rating, iar ratingul aduce dolari pentru reclamă, iar aceşti dolari îmi plătesc salariul meu cel mare". Aici a fost foarte direct.

I-am spus: „Da, însă cum rămâne cu integritatea jurnalistică şi cu discreţia editorială cu privire la ceea ce este important, la ceea ce merită a fi difuzat ca ştire?" „Fii serios", mi-a spus. „Asta e la suprafaţă şi aşa este de ani de zile. Totul se rezumă la bani şi ratinguri". Nu poţi să crezi cât de jos se pot coborî trusturile de presă. Este cu adevărat o cursă în a te coborî cât mai jos cu putinţă, şi reuşesc să facă din ce în ce mai mult acest lucru, în fiecare an. Există de asemenea filtre ale organismelor de securitate naţională care cenzurează ştirile sensibile pentru securitatea naţională. Corupţia din mass-media este motivul central pentru care secretul poate fi menţinut.

În 1995 am organizat prima întrunire a martorilor. Erau circa 18 colonei şi oameni din aviaţie şi de pe tot cuprinsul Statelor Unite şi Rusiei. Ne-am adunat la Asilomar, un loc situat în Pacific Grove,

California, în apropiere de Monterey. Laurance Rockefeller a susţinut foarte mult această întrunire şi erau acolo şi oamenii săi, precum şi unii din martorii iniţiali, cum ar fi generalul de brigadă Stephen Lovekin. Totul a fost înregistrat video şi audio, însă oamenii cărora le-am încredinţat această sarcină au luat toate casetele şi le-au vândut pe ascuns grupului Rockefeller.

Aşadar, nu mai avem niciun fel de înregistrări ale acelor mărturii. Şi nici până astăzi nu le-am recuperat. Uneori oamenii mă vor vedea ca fiind foarte fioros şi atent cu oamenii şi organizaţiile; există un motiv foarte bun pentru asta: acest tip de furt şi trădare s-a produs în mod repetat.

Către sfârşitul lui 1996/începutul lui 1997 am hotărât că este necesar să realizăm o informare de rutină în Washington DC la care să invităm toţi informatorii guvernului, membri ai Congresului şi alţi oameni politici cu influenţă cu care am avut contacte.

Înainte de această informare, Shari Adamiak, Neil Cunningham, editor de imagine pentru BBC Londra şi cu mine am fost la un laborator din Phoenix controlat de serviciile secrete. Unul din conducătorii operativi a spus „Puteţi folosi laboratoarele noastre digitale pentru a compila materialele video necesare pentru această întâlnire”.

Am strâns imagini video şi fotografice ale OZN-urilor de pe tot cuprinsul lumii. Neil Cunningham urma să ne ajute să punem laolaltă cele mai bune imagini pe care le aveam pentru a le arăta Congresului. Desigur, ştiam cine era acest om.

Am zburat către Phoenix cu un zbor al US Airways şi la aterizare am pus în aplicare protocoalele CE-5. Am intrat într-o stare de conştiinţă expansionată şi am început să direcţionez aparatele extraterestre către zona Phoenix. Le-am spus extratereştrilor: „Ar fi minunat dacă aţi putea face ceva de netăgăduit câtă vreme suntem aici pentru a arăta materialul filmat Congresului, unde vom ţine o informare peste câteva săptămâni”. Acest lucru avea loc pe data de 13 martie 1997, iar informarea congresului a avut loc la începutul lunii aprilie.

Laboratorul se găseşte în Tempe, Arizona, şi în timp ce lucram acolo cineva a intrat foarte agitat spunând: „Pe cer, deasupra Phoenix-ului, sunt OZN-uri enorme şi sunt filmate!” Era vorba de „Luminile din Phoenix”! Acest eveniment a fost de categorie CE-5

(întâlnire apropiată de gradul 5).

Am aterizat în jurul orei 5, 30 p.m., iar aceste evenimente au apărut în jurul orei 8, 30. Unul dintre obiectele care s-au văzut cel mai mult timp era practic deasupra laboratorului! În acea noapte la ştirile locale am văzut materialul filmat pe care îl puteam încorpora în filmul rezumat pe care apoi l-am dat spre vizionare Congresului!

Într-o seară, pe când eram în laborator, lucrând până târziu la aceste imagini digitale, şi-a făcut apariţia un general pensionat. Fusese pilot pe o linie aeriană particulară care desfăşura operaţiuni secrete şi care transporta droguri pentru aceste proiecte din umbră. Acest general era terminat – era absolut ieşit din minţi din cauza drogurilor. Intrând, a văzut o parte a materialului filmat despre OZN-uri pe care l-am primit dintr-o sursă militară. S-a uitat la mine şi m-a întrebat:

„Cum naiba ai obţinut asta? Este strict secret". M-am uitat la el şi i-am răspuns „Şi crezi că am să-ţi spun?" „Cine naiba eşti?", m-a întrebat. I-am răspuns, „Sunt dr. Greer". Mi-a răspuns: „Da, ştiu cine eşti". Am fost în acest laborator zile întregi până târziu după miezul nopţii. Personajele care s-au perindat pe acolo erau incredibile: agenţi drogaţi, foşti oameni din forţele aeriene şi spionaj, oameni din cadrul operaţiunilor „negre", dependenţi de droguri, oameni din domeniul înaltei tehnologii, întreaga gamă de personaje, toate acţionând având ca bază acest laborator obscur din Tempe…

Un domn care m-a abordat la o conferinţă din Tennessee a spus că nu ştia de ce nu eram mort şi că eram urmărit în tot ceea ce făceam. Era un om care a fost implicat personal şi care a văzut lansarea unei arme care a ţintit şi distrus vehicule extraterestre utilizând sisteme electronice avansate.

Desigur, acoperirea pentru „Războiul Stelelor" sau Iniţiativa de Apărare Strategică (SDI) este că există nişte particule radiante – cum sunt cele utilizate în programul SDI pentru a intercepta rachetele şi lucrurile de acest tip. În realitate, acţiunea reală a fost dintotdeauna în domeniul sistemelor de arme electromagnetice, a armelor cu impuls electromagnetic (EMP) şi a armelor cu unde scalare. Atunci când o navă extraterestră se materializează în spaţiu-timpul nostru, ea este vulnerabilă faţă de aceste arme electromagnetice avansate.

Avem martori la nivele ultrasecrete care au fost prezenţi imediat după aceste evenimente în care au văzut sau au recuperat nave prăbuşite. Unul din martori, Jonathan Weygandt, se afla la graniţa

dintre Bolivia şi Perú când clica secretă a doborât una din aceste nave extraterestre la începutul anilor 1990. Avem oameni care au participat la întâlniri în care se plănuia doborârea navelor spaţiale extraterestre. Avem şi oameni care au participat la dezvoltarea acestor arme.

În 1997, la o întâlnire din Washington DC, a venit un martor pentru membrii Congresului, Casa Albă şi funcţionarii de la Pentagon, pe care l-am găzduit. Printre oamenii cheie prezenţi la acest eveniment se afla şi Congresmanul Dan Burton, care a fost preşedintele Casei Guvernamentale pentru Reformă şi a Comitetului de Supraveghere. Unii dintre oamenii care au decis să rupă tăcerea urmau să spună lucruri mult dincolo de siguranţa celui mai „prietenos" dintre membrii acestui grup de control. Acest martor special, G.A., a avut informaţii specifice şi detaliate despre planurile ascunse ale Războiului Stelelor.

El a participat la întâlniri comune cu NSA, CIA, NRO şi unele programe corporatiste unde a văzut aceste planuri, începând cu anii '70. A spus că acestea erau complet operaţionale: există capacitatea secretă nu numai de a ţinti şi ataca vehicule extraterestre, ci, de asemenea, de a înscena un atac fals asupra Pământului, utilizând reproduceri ale vehiculelor extraterestre realizate de către om şi alte arme ultrasecrete. Intenţia era de a utiliza aparate de figuraţie pentru a înscena un atac extraterestru astfel încât omenirea să se unească în jurul „Fratelui mai mare" şi al unei grupări corporatiste militare. Operaţiunile ar fi precum cele din Războiul Lumilor. Şi acest lucru va lua prin surprindere Centrul Naţional Militar de Comandă, CIA-ul, Casa Albă şi Congresul, ca să nu mai vorbim de mase şi de organele de informare. Așa cum masele credule au înghiţit poveştile cu răpiri şi mutilări ca dovadă a extratereştrilor răi, vor muşca din nou această momeală a „Războiului Stelelor". Am intervievat numeroşi oameni care au luat parte la proiecte secrete şi care au participat la brigăzile ce realizau aceste răpiri, înscenând răpiri şi mutilări.

G.A. era foarte nervos când era vorba de a dezvălui lucrurile în care a fost implicat. El a avut încredere în mine pentru că a fost abordat de oameni cu care lucrase înainte: erau tovarăşi care fuseseră în operaţiuni cu adevărat speciale, iar unii din ei, în diverse situaţii, salvaseră vieţile altora. Asemenea grupuri constituie o adevărată frăţie.

Ei nu au putut comunica între ei o lungă perioadă de timp însă ştiau ce se făcea în cadrul proiectului Disclosure. Cu siguranţă

suprvegheau interacţiunea sa cu mine.

Ei l-au implorat pe G.A. să se întâlnească cu ei înainte de a spune ce avea de spus în faţa oamenilor din Congres şi de la Casa Albă. La această întâlnire era un bun prieten al lui Al Gore şi Bill Clinton şi ştiau că acolo urmau să fie congresmeni puternici. Aşadar a fost de acord să se întâlnească cu ei. În dimineaţa evenimentului, în aprilie 1997, ne-am adunat pentru o întâlnire privată a tuturor martorilor strict secreţi. Era de asemenea acolo şi astronautul Ed Mitchell. Chiar când eram gata de a obţine mărturia lui G.A. am făcut o pauză. El a venit la mine şi mi-a spus că trebuie să se întâlnească cu membri celulei din care a făcut parte – că ei au apărut şi insistau să se întâlnească. Se simţea destul de loial faţă de ei şi a fost de acord. Ei l-au dus într-un loc secret din Virginia şi l-au ţinut acolo până după miezul nopţii, când întâlnirea noastră cu Congresul a luat sfârşit. Apoi l-au readus în Westin, iar el i-a strecurat un bilet sub uşă lui Shari Adamiak care era asistentul meu principal. În acest bilet scria: „Nu pot să vorbesc despre asta acum. Ei mă roagă să nu spun nimic despre lucrurile astea până când nu vor pune lucrurile sub control. Vor lucra la asta şi au nevoie de timp”. G.A. mi-a spus că, din cauza proiectului Disclosure, starea de spirit din cadrul grupului secret era foarte proastă.

El a expus membri ai acestui grup secret care s-au ocupat de falsificarea unui atac extraterestru asupra Pământului şi toţi erau panicaţi. Singura putere reală pe care o au ei derivă din secretitudine, elementul surpriză şi ignoranţa celorlalţi – iar noi am modificat această dinamică a lucrurilor prin revelarea planurilor lor.

Numeroşi oameni din interiorul acestor operaţiuni, incluzând oameni din conducerea SAIC şi un bărbat care a lucrat ani de zile cu toate companiile aerospaţiale importante, mi-au comunicat că ceea ce făceam noi a aruncat în haos întregul aşa-numit grup de control MJ-12. Ofeream informaţii majore oamenilor puternici din DC, precum şi publicului. Au apărut astfel defecţiuni şi o mulţime de controverse, iar acest grup, care nu fost niciodată omogen, devenea din ce în ce mai divizat datorită muncii noastre.

Oamenii din umbră i-au spus lui G.A.: „Dă-ne timp pentru a aduce sub control acest lucru şi dacă nu reuşim, atunci poţi să vorbeşti despre el”. Într-un anumit sens sunt încurajat să cred că ei nu au jucat încă această carte, însă nu sunt convins că nu va fi jucată.

Pericolul constă în faptul că va fi păcălită aproape întreaga lume,

inclusiv majoritatea oamenilor care cred că ştiu ce se întâmplă cu OZN-urile şi programele secrete. Acest tip de efort este denumit „indiciu şi avertisment înşelător” sau „I & A fals”, prin care înscenezi ceva ce pare a fi un atac din partea inamicului însă nu este.

Este un eveniment înscenat, destinat să îndeplinească anumite obiective strategice, precum incidentul din Golful Tonkin. Pentru a extinde războiul din Vietnam şi a mări fondurile şi trupele am orchestrat ceea ce a părut a fi un atac asupra bunurilor noastre. Astfel eu numesc intenţia lor „Planul Golfului Tonkin Cosmic”. Ar lua prin surprindere pe întreaga lume.

Acum, singurul mod prin care oamenii nu ar mai fi luaţi prin surprindere este ca ei să cunoască adevărul. Iată de ce am simţit că era atât de important pentru G.A. şi pentru oameni ca el să iasă din anonimat, să spună cum stau lucrurile, să dea nume şi să vorbească despre acest plan.

Wernher von Braun i-a spus lui Carol Rosin, când se afla aproape pe patul de moarte, că aceste programe secrete vor încerca să plaseze arme în spaţiu şi că vor falsifica evenimente extraterestre şi vor înscena un atac. A prevenit-o că va fi un mare pericol pentru lume. A mai spus însă un lucru pe care eu l-am rugat pe Carol să nu-l dezvăluie în timpul evenimentelor proiectului Disclosure: von Braun a afirmat că există arme electronice care au capacitatea de a afecta comportamentul şi deciziile. Aceste aşa-numite arme psihotronice reprezintă cea mai mare ameninţare.

Aproximativ în această perioadă am avut o întrunire în Colorado. A fost prezentă o femeie care a lucrat într-o companie care se ocupa cu aceste tehnologii şi a fost de faţă atunci când au fost utilizate. Operatorul acţiona un buton şi făcea, de exemplu, ca membrii unui consiliu director să ajungă la un acord în câteva minute sau, rotind butonul în cealaltă parte, putea determina certuri şi ostilităţi care se terminau într-un haos total.

Cunoşteam şi alţi oameni care au lucrat cu E-Systems, Raytheon, SAIC şi EG & G care se ocupau cu asemenea dispozitive electronice sofisticate şi au văzut la rândul lor versiuni ale acestor dispozitive de manipulare.

Uneori mă uit la lume şi la unii oameni cu care trebuie să lucrez şi sunt convins de faptul că au fost transformaţi în nişte marionete deoarece este ilogic ca oamenii să se comporte în anumite moduri;

aparent ca după un scenariu prestabilit.

Unii oameni de ştiinţă care dispun de tehnologii freeenergy au fost ţinta unor sisteme de credinţe şi tipare comportamentale prestabilite care i-au împiedicat să facă publice aceste dispozitive. Toţi par să aibă aceleaşi probleme de personalitate şi comportamente cu oscilaţii instabile între speranţă şi paranoia.

Aşadar tehnologiile vor rămâne întotdeauna ascunse – sau n vor fi niciodată terminate.

Vom vedea acest lucru repetându-se din nou şi din nou…

Grupuri clandestine din interiorul guvernului global din umbră, cu interese financiare, geopolitice şi religioase sunt implicate în proiecte „negre", super secrete, unele dintre ele fiind centrate în jurului fenomenelor OZN şi a extratereştrilor.

Măiestrie scenică

După 50 sau 60 de ani, cheltuieli ascunse de trilioane de dolari şi prin munca unora dintre cele mai strălucite minţi ale lumii, au apărut câteva progrese într-adevăr uimitoare în societatea din umbră. Sunt convins că nivelul maxim atins în prezent este extrem de avansat şi în anumite privinţe este aproape la egalitate cu unele dintre posibilităţile extratereştrilor.

Am observat de asemenea, că multe dintre răpiri s-au petrecut în jurul bazelor militare sau din interiorul familiilor militarilor. Am aflat de la unii oameni care au analizat aceste lucruri în perioada anilor '70 – 80 că există o corelaţie foarte puternică între acestea şi personalul militar, familiile acestora şi zonele militare. Acest aspect a fost raportat în cadrul unor grupuri civile care se ocupă cu fenomenul OZN, dar oamenii care au încercat să aducă la suprafaţă această informative au fost cenzuraţi la fiecare întrevedere şi nu au fost lăsaţi să vorbească despre acest lucru. Această informaţie a fost ţinută secretă.

Asemenea lucruri te fac să te întrebi: cine conduce de fapt aceste grupuri care se ocupă cu fenomenul OZN? Directorul executiv al unuia dintre aceste grupuri civile care se ocupă de fenomenul răpirilor m-a sunat şi mi-a spus că a auzit că am ajuns la această concluzie, că am perfectă dreptate şi că există un mare număr dintre cazurile lor,

despre care el ştia că sunt răpiri de factură militară, dar că acest lucru a fost ţinut ascuns de către fondatorul acestui grup şi că oricine încerca să scoată la iveală această informaţie sau să vorbească despre o interacţiune pozitivă cu extratereştrii era pur şi simplu îndepărtat.

În cursul investigaţiilor făcute de noi în anii ’90, am identificat câteva persoane care au făcut parte din aceste detaşamente. Una dintre aceste persoane este un bărbat din afara Seattle-ului, Washington, iar alta este din Colorado, un fost ranger în armata Statelor Unite, care a fost introdus într-unul dintre aceste programe speciale. El a spus că se practicau tot felul de „scenarii”. Erai trimis într-o operaţiune de răpire doar o singură dată după care erai separat. L-am rugat să facă public aceste lucruri dar este speriat şi este sigur că va fi asasinat dacă o va face.

Acest bărbat a spus că aveau oameni care erau făcuţi să arate ca nişte extratereştri. Acest „scenariu” este foarte avansat şi ar prosti aproape pe oricine, făcându-l să creadă că cel care efectua întreaga operaţiune era de fapt un extraterestru. În cadrul acestor acţiuni în care răpeau oameni foloseau atât aparatură electronică cât şi droguri.

„Nu ai idee câte figuri politice importante şi câte cadre militare importante sau membri ai familiilor acestora au fost răpiţi de către noi, astfel încât să înveţe să urască extratereştrii şi să susţină eforturile gen „Războiul Stelelor”.

Eu i-am răspuns: „Da, cred acest lucru, pentru că m-am întâlnit cu Prince S.A. a cărui frate a fost răpit în timpul unei operaţiuni paramilitare secrete tocmai pentru ca această importantă familie de bancheri să accepte că există o ameninţare. Aceste operaţiuni sunt extrem de bine organizate şi foarte sofisticate în ce priveşte arta disimulării”.

Mai mulţi oameni care au confirmat aceste lucruri şi care au făcut parte din programe aparţinând serviciilor secrete sau diferitelor corporaţii, mi-au relatat exact aceleaşi detalii în privinţa modalităţilor care sunt folosite şi a scopului din spatele acestor operaţiuni.

Aceste înscenări sunt săvârşite şi în alte ţări, scopul lor fiind acela de a face exact ce Wernher von Braun a avertizat: pregătirea oamenilor pentru o eventuală ameninţare extraterestră falsă care „va uni lumea” în jurul unui nou nivel de putere militaro-industrialo-economică centralizată…

În afara grupării…

Când m-am întâlnit în Anglia cu lordul Hill-Norton – amiral cu cinci stele, „lord al mării” şi fost şef al Statului Major al Apărării – el a vrut să ştie de ce nu i s-a spus niciodată nimic despre OZN-uri. Auzise că am avut întrevederi cu directorul CIA şi că am făcut prezentări oamenilor lui Clinton. Am mers la locuinţa sa din Hampshire. Era una dintre acele case mari şi vechi – un loc frumos.

Am stat în living în nişte fotolii. El stătea în dreapta mea şi avea o bucăţică de hârtie, punându-mi întrebări şi luându-şi cu eleganţă notiţe. Voia să ştie tot ce ştiam eu. Lordul Hill-Norton era un om puternic, scund şi cu nişte ochi albaştri pătrunzători.

La un moment dat m-a întrebat: „De ce nu mi-au spus nimic despre toate acestea? Am fost şeful Statului Major al Apărării şi de asemenea comandantul MI-5 şi MI-6 şi al tuturor operaţiunilor «sensibile» din Marea Britanie. Am fost de asemenea şeful Comitetului Militar pentru NATO! Nu am aflat nimic despre aceste lucruri cât timp am fost în acele poziţii. Am învăţat despre ele doar mai târziu şi am aflat despre aceste lucruri de la oameni ca lordul Mountbatten. De ce nu mi-au spus?” Se simţea ofensat că nu i s-a spus nimic despre aceste lucruri, la fel ca şi amiralul Tom Wilson care a fost şeful Intelligence Joint Staff şi ca James Woolsey director a CIA şi aşa mai departe.

De ce nu m-au spus nimic despre toate acestea? Am fost şeful Statului Major al Apărării şi de asemenea comandantul MI-5 şi MI-6 şi al tuturor operaţiunilor „sensibile” din Marea Britanie.

Eu am spus, „Ei bine, domnule, lăsaţi-mă să vă răspund la întrebare tot cu o întrebare. Ce aţi fi făcut dacă aţi fi aflat că există un grup transnaţional care nu dă socoteală nici unui guvern din lume dar care s-a infiltrat în aproape toate guvernele importante ale lumii; care şi-a atribuit prin acţiuni criminale şi comportament inuman (inclusiv crime şi asasinate) controlul ilegal, abuziv, asupra celor mai importante tehnologii descoperite vreodată, inclusiv tehnologii care ar face posibile călătorii interstelare, tehnologii care ar putea scuti

omenirea de la nevoia de a consuma combustibil fosil, salvând mediul înconjurător şi punând capăt sărăciei din lume, acest grup având un total dispreţ pentru lege şi democraţie, pentru libertatea şi bunăstarea oamenilor şi chiar şi pentru viitorul Pământului? Ce aţi fi făcut?"

El a exclamat: „Nu aş mai fi stat nici măcar o nenorocită de clipă"!

I-am spus: „De aceea nu v-au spus niciodată. V-aţi dat singur răspunsul la întrebare".

El a întrebat: „Ce vrei să spui?"

Eu am răspuns: „Pentru că dacă aţi fi ştiut şi acesta ar fi fost reacţia dumneavoastră aţi fi sfârşit ca Jack Kennedy sau ca lordul Mountbatten – aruncat în aer de o aşa-zisă bombă IRA, care de fapt a fost plasată de către acest grup de ticăloşi. Sau aţi fi sfârşit ca Marilyn Monroe şi Mary Meye şi toţi ceilalţi oameni care au fost ucişi pentru că nu au vrut să păstreze secretul. Aţi fi sfârşit ca toţi ceilalţi". După care am adăugat: „Şi din păcate la fel ca câţiva din grupul meu – ca fostul director CIA, Bill Colby". El doar m-a privit, după are a mormăit ceva de genul: „Bastarzii ăia!"…

Noua Eră…

Când au început toate aceste proiecte super secrete? Adevărul este că există încă proiecte „negre" şi materiale de la sfârşitul secolului trecut şi din Primul Război Mondial care nu au fost încă declasificate! Motive pentru a păstra anumite lucruri secrete au existat într-un fel sau altul în societate de mii de ani. Întotdeauna au existat carteluri. Întotdeauna au existat societăţi secrete care au încercat să dobândească o putere secretă. Şi acestea au trecut prin diferite transformări, în funcţie de exigenţele timpului şi locului, de circumstanţele politice şi tehnologice.

Cu siguranţă că în secolul XX au existat programe secrete legate de importante interese industriale ce se refereau la aceste tehnologii – este vorba în special despre aşa numitele sisteme electromagnetice de tip free energy (sau „energie gratuită"), care au fost descoperite de Tesla.

Chiar şi Faraday a descoperit un efect supraunitar („over-unity efect") în unele dintre experimentele pe care le-a efectuat în anii '1800.

Au existat motive pentru care aceste lucruri au fost suprimate şi ţinute sub tăcere pentru mult, mult timp.

În anii ’1800 – era Vanderbilts, Rockefellers și a Standard Oil – au existat interese puternice care au dorit să țină secrete descoperirile legate de astfel de sisteme de free energy.

La un moment dat Standard Oil avea un venit mai mare decât guvernul Statelor Unite. Atât de mare și de puternică a fost această corporație condusă de familia Rockefeller.

În acel context industrial monopolist, genii ca Tesla, T. Townsend, Brown și alții au venit cu așa-zisele mașini ce funcționau pe baza „energiei punctului zero” și a „energiei gratuite” și cu sisteme antigravitaționale de voltaj înalt.

Au existat rapoarte referitoare la nave extraterestre încă din anii ’1800 – cum ar fi faimoasa „aeronavă înspăimântătoare” a anului 1896.

Am aflat dintr-o sursă excelentă că generalul MacArthur a fost implicat în anii ’1930 în recuperarea unui obiect extraterestru din China.

Deci de mai bine de 100 de ani au existat programe de observare a chestiunii extraterestre și în același timp încercări de controlare a acestor tehnologii.

Oricum, în cadrul acestor programe s-a realizat un salt major în timpul celui de Al Doilea Război Mondial. În perioada în care am început să dobândim cunoștințe cu privire la armele termonucleare și să fim pe cale de a explora spațiul, existau deja programe ce investigau sisteme de propulsie ce arătau ca niște farfurii zburătoare.

Von Braun a fost implicat în așa ceva, așa cum a fost și Edward Teller, dr. Vannevar Bush și alții.

În 1936 și 1937 Goddard a dezvoltat o parte din munca lui Tesla. Ei au furat munca lui Tesla despre antigravitație și au vândut-o naziștilor pe la mijlocul anului 1930.

Dar odată ce am urcat de pe nivelul experimentelor și al dezvoltării pe cel în care am utilizat (pe ascuns) arme termonucleare și sisteme de propulsie antigravitaționale, extratereștrii, care au supravegheat Pământul timp de mii de ani, au devenit foarte îngrijorați.

Ei știau că există o foarte mică distanță din acel punct al dezvoltării tehnologice pe care noi îl atinsesem și până la abilitatea de a realiza călătorii interstelare.

Și iată, pe acest Pământ frumos, un grup de oameni, care în

câteva decenii au trecut de la cai şi trăsuri la antigravitaţie, arme electromagnetice şi dispozitive termonucleare. Ei bine, ar trebui ca creierul tău să fie mort într-o manieră galactică ca să nu fii îngrijorat din această cauză!

În acea perioadă, în timpul şi după cel de Al Doilea Război Mondial, recunoaşterile şi intervenţiile limitate efectuate de extratereştrii s-au înmulţit. Extratereştrii încercau să încetinească viteza cu care avansam pe această traiectorie distructivă.

Avem martori militari în Disclosure Project care descriu vehicule extraterestre ce au interceptat rachetele balistice intercontinentale lansate de la Baza Militară Aeriană Vandenburg şi deasupra Atlanticului de Sud. Extratereştrii încercau să întârzie înaintarea noastră sălbatică înspre o distrugere sigură şi totală.

Colonelul Diedrikson, care au lucrat cu Comisia Energiei Atomice, a observat că extratereştrii erau foarte preocupaţi de facilităţile noastre nucleare.

El ştia personal despre interceptarea unei rachete balistice intercontinentale care fusese în mod special proiectată astfel încât să explodeze pe Lună. Extratereştrii au interceptat-o înainte de a ieşi din atmosferă.

Prin anii ’1940, am reuşit să doborâm vehicule extraterestre lângă Roswell, New Mexico, care la acea oră era singura noastră bază nucleară. Avem un document FBI adresat lui J. Edgar Hoover care afirmă că un sistem radar configurat într-un mod special a fost responsabil de doborârea acelor nave extraterestre.

Prin anii ’1960 aveam „mijloacele de a călători până la stele” aşa cum a afirmat Ben Rich (în prezent decedat), fostul şef al Lockheed Skunk Works.

În cadrul unor proiecte secrete, s-au dezvoltat sisteme electromagnetice care aveau abilitatea de a altera conştiinţa oamenilor şi de a le face rău. Apropo, Tesla a realizat un experiment antigravitaţional care a funcţionat, având chiar şi martori, înainte ca fraţii Wright să fi zburat!

Guvernul din umbră l-a lovit pe la spate pe Eisenhower, aşa cum a mărturisit generalul (în retragere) Lovekin: „Eisenhower şi-a dat seama de acest lucru… oricare ar fi fost acele lucruri cu care trebuia să ne confruntăm, nu aveau să ajungă pe mâini bune. Din câte îmi aduc aminte aceasta a fost expresia folosită «Nu au să ajungă în nişte mâini

bune». Aceasta era un real motiv de îngrijorare. Şi s-a demonstrat că aşa a fost”.

Am învăţat de la oameni precum Catherine Austin Fitts că un număr enorm de fonduri este extras din fiecare agenţie guvernamentală prin intermediul unor programe stupide…

Un moment important

Am învăţat de la oameni precum Catherine Austin Fitts – care a lucrat în cadrul primei preşedinţii Bush ca secretar asistent pentru Departamentul de Construcţii şi Dezvoltare Urbană – că un număr enorm de fonduri este extras din fiecare agenţie guvernamentală prin intermediul unor programe stupide, pentru aceste proiecte „negre”.

Când a descoperit acest lucru ei au alungat-o din oraş şi au încercat să-i distrugă viaţa din punct de vedere financiar şi profesional. Catherine este o persoană credibilă care a făcut parte din cele mai bune firme de investiţii bancare din ţară.

Aşa cum spun prietenii mei de la Pentagon: „Un miliard aici, un miliard acolo şi foarte curând poţi vorbi de bani adevăraţi”. Mii de angajaţi sunt implicaţi în numeroase proiecte, dar nu cunosc detalii despre munca pe care o efectuează.

Cineva se poate ocupa cu un mic lucru aici, în interiorul unui departament care este parte a altui departament, care şi el este parte a unui alt departament – lucrurile sunt ţinute foarte strâns sub control. Grupul de control este alcătuit din 200 – 300 de persoane şi este transnaţional. Statele Unite nu reprezintă nici pe departe singurul centru important de activitate. În acest grup există reprezentaţi importanţi din China, America Latină, Vatican, Europa, Rusia.

De fapt, graniţele naţionale nu reprezintă nimic. Problemele naţionale sunt irelevante. Nu este nici măcar vorba despre guvernare aşa cum ne-am gândi noi. Este o acţiune centrată în jurul unor interese

corporatiste, financiare, transnaţionale şi religioase.

Singura şi cea mai puternică entitate din interiorul acestui grup, în zilele noastre este imperiul corporatist mormonic. Ierarhia mormonică deţine un număr de holdinguri financiare şi corporatiste aflate în legătură cu aceste programe sub acoperire, dar membri de rând nu au nicio legătură cu acestea.

Constrângeri… ştiţi, întotdeauna le spun oamenilor, „Oh, CIA? Acei tipi sunt nişte pisicuţe”. Cei în legătură cu care trebuie să vă faceţi griji sunt indivizii care lucrează pentru Lockheed sau E-Systems sau aceia care lucrează pentru acest grup care este asociat cu cei care se numesc Discipolii Diavolului, o bandă de motociclişti. Este o subsecţiune a grupării Îngerii Iadului care este implicată în mod frecvent în sacrificii umane, tortură şi vivisecţii – când eşti spintecat de viu – în vederea impunerii păstrării secretului în anumite circumstanţe…

Oamenii care sunt în aceste roluri cheie sunt de obicei în acele poziţii pentru că le-au fost transmise de la o generaţie la alta.

L-am menţionat de exemplu pe James Jesus Angleton, cel care a aprobat realizarea înregistrării convorbirilor telefonice are lui Marilyn Monroe. Am fost contactat de către un descendent al său care este enorm de bogat şi care este implicat în acest grup ascuns, dar nu lucrează cu agenţia (CIA). Tot ceea ce este important este în afara agenţiei, într-o lume privată. După evenimentul Disclosure Project acesta m-a sunat şi a spus: „Ai grăbit aducerea la suprafaţă a acestei informaţii de către noi cu 6 până la 12 ani”. Eu am răspuns:

„Bine”. El a adăugat, „Noi verificăm acest material împreună cu NATO; există în Europa, un departament operaţional în interiorul sediilor centrale NATO care se ocupă de aşa ceva. Dar ceea ce plănuim noi să facem – şi ne-ar place dacă tu ai coopera în această privinţă – este ca, în câţiva ani, să facem ca lideri politici, militari şi religioşi importanţi ai lumii, să anunţe că extratereştrii au fost detectaţi şi că avem certitudinea că nu suntem singuri şi că există fiinţe extraterestre”. I-am spus:

„Este puţin cam târziu pentru aşa ceva, nu credeţi?” El încerca să mă convingă să îmi amân dezvăluirile astfel încât acestea să se potrivească cu „orarul” lor. Bineînţeles că am mai fost abordat în acest mod şi înainte – amintiţi-vă de generalul T.E. Am spus: „Sunt îngrijorat de faptul că dacă întârziem această dezvăluire, acest lucru va fi o

oportunitate pentru o viitoare consolidare a puterii în jurul unei agende (plan) ce este în directă contradicţie cu direcţia pe care Pământul ar trebui s-o urmeze".

Membrii simpatizanţi ai acestui grup – incluzându-l aici şi pe acest domn, Angleton – sunt deschişi la a scoate această informaţie la suprafaţă mai degrabă mai devreme decât mai târziu.

Există foarte mult spionaj contra spionaj în interiorul guvernului din umbră şi există atât de multe facţiuni şi alianţe mereu în schimbare. Este o situaţie extrem de dinamică. Oamenii autendinţa de a vedea acest grup secret de control ca fiind ceva fix, monolitic dar el nu este de fapt aşa. Este foarte dinamic, chiar împărţit în mai multe facţiuni...

Monstrul unei puteri nestăpânite

Există un grup relativ mic de persoane care conduce de fapt programele secrete OZN. Acest grup de control nu are nimic de-a face din punct de vedere al cunoaşterii, autorităţii operaţionale şi executive cu preşedintele Statelor Unite sau cu Congresul.

De fapt mi s-a comunicat direct de către un director executiv al E-Systems că această companie a fost puternic implicată în aceste domenii de activitate. El a spus: „Foarte puţini oameni care lucrează cu această corporaţie ştiu". Banii pe care astfel de corporaţii îi primesc sunt trecuţi prin câteva operaţiuni sub acoperire şi prin diferite agenţii, sfârşind în aceste proiecte „negre" super secrete.

Există o întrepătrundere a structurilor de conducere a entităţilor corporatiste, instituţionale, financiare şi religioase. Acestea nu operează în conformitate cu nimic care să se asemene cu vreo lege sau în acord cu Constituţia Statelor Unite sau a oricărei alte ţări. În interiorul acestei lumi ascunse există şi elemente criminale care s-au detaşat de operaţiunea principală. Există câteva elemente criminale foarte puternice în această ţară şi în interiorul anumitor grupări secrete. Acestea au legături vagi cu grupul principal – dar pot acţiona independent şi uneori chiar împotriva planurilor grupării principale. Prin urmare totul este foarte complex.

Este ca şi cu straturile unei cepe: crezi că ai ajuns la centru după care descoperi că mai sunt alte 20 de straturi de descojit. Descojesc aceste straturi de aproape 15 ani şi mi-am făcut o idee destul de clară despre cine sunt aceşti oameni, cum sunt structurate lucrurile şi care

este agenda acestor organizaţii.

Există oameni în grupul central de control care au legături cu guvernul, dar care în realitate nu ştiu ce naiba se petrece în interiorul FEMA sau în interiorul imperiului corporatist mormonic şi nu ştiu nimic despre planurile lor ascunse, bizare, cu privire la soluţia lor escatologică la problema omenirii. La mijlocul lui 1990 am fost invitat la un „salon" în San Francisco, în Pacific Heights. O persoană mondenă, care este prietenă cu Gordon Getty, Willy Brown şi Steven Bechtel (de la Bechtel Corporation), a dorit ca eu să prezint aceste probleme cercului ei de prieteni. (Apropo, Bechtel Corporation este un contractant al guvernului din umbră, iar George Schultz este asociat cu ei. Ei sunt toţi părţi ale acestui aparat al guvernului secret. Există o celulă foarte puternică implicându-i pe George Bush (tatăl), Frank Carlucci, Maurice Strong şi alţii asociaţi cu puternicul Grup Blackstone). Preşedintele AT & T a fost acolo, cât şi fostul şef al Stanford Research International (SRI). Eram acolo pentru a le prezenta ce ştiam şi pentru a discuta planurile noastre de viitor. Lângă mine stătea fostul şef a SRI. La un moment dat s-a aplecat către mine şi mi-a spus: „Ştii n-am ştiut niciodată despre toate aceste lucruri, dar am ştiut că unele dintre acestea trebuie să se fi desfăşurat în cadrul SRI. Dumneavoastră ce ştiţi despre asta?" şi aşa mai departe.

Mi-a explicat că el, la fel ca şi directorul CIA, doar a administrat lucrurile şi nu era necesar ca el să fie informat în legătură cu astfel de subiecte, acestea fiindu-i ascunse. El a afirmat că „eu am fost practic un birocrat, omul cu punga, încercând să fac ca banii să continue să «curgă» în această imensă operaţiune. Dar dacă DARPA (Defense Advanced Research Projects Agency) a avut vreun proiect în desfăşurare, eu nu cunosc detalii despre acesta. S-ar putea să fi auzit nişte «şoapte» pe ici pe colo, însă acest tip de proiecte erau foarte strict controlate, neţinându-se cont că eu sunt directorul SRI. Şi modul în care am ajuns acolo a fost ştiind să nu pun prea multe întrebări! Prin urmare vreau să vă întreb pe dumneavoastră!" În timpul audierilor Iran – Contra, senatorul Inouye a afirmat că există un grup secret care are propria sa bază aeriană, propria bază maritimă, propriile sale mecanisme de finanţare şi este dincolo de lege.

Acest lucru este în mod special adevărat în domeniul tehnologiilor avansate secrete, a fenomenului OZN, a problemelor legate de extratereştri şi a armelor acestora. Una dintre cele mai

periculoase tendinţe care a evoluat între anii ’1960 şi perioada actuală este aceea că acest guvern din umbră a devenit capabil de autofinanţare, acest lucru făcându-l atât de puternic.

Acum, lăsaţi-mă să vă explic. Dick D’Amato membru al Senate Appropriations Committee avea dreptate când afirma că există mai mult de 100 de miliarde de dolari în bugetul negru, ilegal. Dar „marea acţiune” se desfăşoară în lumea financiară privată, corporatistă. Să presupunem că a-ţi fi laboratoarele Bell din Murray Hill. Eu lucrez cu un martor care şi-a desfăşurat întreaga carieră la Bell Labs. El făcea parte dintr-o celulă care a realizat o mulţime de contracte secrete, sub acoperire, cu operaţiuni militare care deţineau dispozitive şi circuite extraterestre.

Dick D’Amato, membru al Senate Appropriations Committee, avea dreptate când afirma că există mai mult de 100 de miliarde de dolari în bugetul negru, ilegal.

Aceste laboratoare corporatiste au studiat aceste tehnologii şi au descoperit cum funcţionează şi care ar putea fi posibilele lor utilizări. Ei au venit la suprafaţă cu inovaţia A sau X care a fost ulterior patentată şi care s-a transformat apoi într-o industrie de sute de miliarde de dolari. Gândiţi-vă la fibra optică, circuitele integrate, laserele şi la alte astfel de lucruri. Acest mod de finanţare al guvernului sub acoperire este ca un cancer care a metastazat în nenumărate active financiare, tehnologice şi corporatiste. Astfel că în acest moment lumea corporatistă secretă, deţine tehnologii ce depăşesc tot ce deţine DIA, CIA sau oricare alte agenţii guvernamentale.

Alt martor din sfera corporatistă pe care l-am intervievat a afirmat că în timp ce era la Bell Labs, a văzut 28 sau 29 de dispozitive de tip free energy pe care aceştia le obţinuseră şi pe care le ţineau ascunse.

Acest martor a lucrat cu aceste tehnologii. Acum el este pensionar.

General Motors şi alte mari companii deţin de asemenea astfel de tehnologii, care ar putea salva Pământul, dar nu le vor face cunoscute publicului. Deci aceste interese financiare şi corporaţii multinaţionale reprezintă o operaţiune de multe trilioane de dolari, care are un atu asupra oricărei puteri cum ar fi Pentagonul sau guvernul Statelor Unite sau al oricărui alte naţiuni de pe Pământ.

Este un monstru al unei puteri secrete, corupte, corporatiste şi neverificate de nimeni, care este doar parţial guvernamentală. Prin urmare, din păcate, chiar dacă ai o persoană puternică în ceea ce oamenii numesc „guvern", care ar vrea să facă cunoscut adevărul, el se simte copleşit de aceste alte „interese speciale"…

Unul dintre oamenii cu care eu am lucrat ani de zile este un membru operativ al unei astfel de corporaţii sub acoperire, implicat în astfel de operaţiuni.

Când i-am cerut să iasă în faţă el mi-a spus: „Nu există nicio agenţie sau guvern pe Pământ care să mă poată proteja de furia acestui grup, deoarece el este în aşa puternic".

Acum, când este vorba de ceva atât de mare şi de complex, există oameni implicaţi care au şi interese comune cu cele ale grupului dar şi interese separate. Şi cu cât interesele devin mai separate, cu atât sunt mai mari şansele de a apărea un grup rebel.

Cele mai violente operaţiuni rebele sunt cele care sunt legate de ideologii, în opoziţie cu cele legate doar de bani şi îşi au rădăcinile în anumite viziuni ideologice şi escatologice asupra lumii. Aceştia sunt oamenii care au o viziune distructivă asupra lumii şi simt că singurul mod în care Iisus va veni din nou este acela de a distruge lumea şi de a ucide miliarde de oameni. Există un grup foarte puternic care are acest sistem de credinţe. Dar ei de fapt se uită în oglinda retrovizoare. Ce aşteptă ei este deja de ordinul trecutului. Ei nu ştiu în ce ciclu ne aflăm deja, ne mai ţinând cont de secolul în care ne aflăm. Deci ei sunt complet în afara liniei de evoluţiei rasei umane, dar nu-şi dau seama de acest lucru. Ei conduc lumea într-o anumită direcţie, pentru a se îndeplini interpretarea lor asupra unei profeţii, care s-a petrecut deja.

De asemenea, poate fi o profeţie care se auto-împlineşte a Armagedon-ului, una pe care au creat-o prin ignoranţă, superstiţie şi ură. Deci, în cele din urmă, problema este ignoranţa şi soluţia este iluminarea, cunoaşterea şi spiritualitatea veritabilă…

Farsa unei ameninţări venită din afara spaţiului

După evenimentele de la 11 septembrie, o mulţime de persoane au început să se întrebe ce se întâmplă de fapt în spatele scenei. Nu îmi permit luxul de a pune deoparte toate aceste informaţii şi de a mă gândi că este o teorie a conspiraţiei. Ştiu că sunt adevărate. Singura întrebare pe care am avut-o întotdeauna este: când am pus aceste elemente împreună şi am încercat să le explic ca în acest fel să aibă sens pentru oameni – am sunat alarma, de ce nu vă treziţi şi vă lăsaţi înşelaţi?

Oamenii nu trebuie să fie cuprinşi de frică faţă de extratereştrii şi astfel să înceapă să susţină programul „Războiul Stelelor" împotriva civilizaţiilor extraterestre. Aceste interese ascunse vor să unească şi să controleze lumea prin intermediul fricii, şi nu prin intermediul păcii şi al speranţei.

Aceasta este antiteza a ceea ce ar trebui să fim în acest moment al evoluţiei noastre. Astfel de eforturi sunt prin urmare în directă contradicţie cu ceea ce ar susţine viaţa şi un viitor mai bun pentru această planetă.

Majoritatea oamenilor pot înţelege faptul că există proiecte secrete. Un număr mai mic de oameni înţeleg că există proiecte ultrasecrete, proiecte „negre". Şi există un anumit număr de persoane care înţeleg că unele dintre acestea sunt legate de proiecte care sunt ilegale, care îşi au originea în complexul militaro-industrial şi cel corporatist, ce au de-a face cu sisteme energetice avansate şi cu OZN-uri.

Mai există un grup şi mai mic de oameni care înţeleg faptul că unele dintre aceste grupuri criminale, deţin nave complet operaţionale care arată ca nişte OZN-uri, au creat forme artificiale de viaţă care arată ca nişte extratereştri, au simulat „răpiri" şi s-au angajat în mutilarea de vite şi toate acestea datorită factorului frică pe care doar astfel îl pot sădi în conştiinţa publicului, în subcultura legată de OZN-uri, în mass-media, în producţiile science fiction etc.

Şi mai există un număr şi mai mic de persoane care înţeleg că cei care trag sforile aparţin unui grup transnaţional, de orientare fascistă, asemănător cu cei din grupul Thules, care s-au aflat în spatele apariţiei lui Hitler. Ceea ce nu au putut face pe faţă în timpul celui de AL Treilea Reich, au făcut sub acoperire, pe ascuns. Şi prin intermediul operaţiunii Paperclip, noi i-am adus în SUA şi am însămânţat industria

aerospaţială şi CIA.

Astfel că efortul socialist-fascist care nu s-a putut manifesta în mod deschis în cel de Al Doilea Război Mondial, s-a desfăşurat din acel moment la un nivel subteran.

Suntem pe cale de a vedea ieşirea acestuia la iveală, într-un mod mai larg, pe măsură ce încearcă să-şi consolideze puterea în lume în jur l unei astfel de filosofii. Între timp, ei vorbesc de democraţie, dar ei de fapt ei doresc o pseudodemocraţie, a unei societăţi controlate în mod ascuns de o structură a puterii neidentificată şi nerecunoscută.

Acum, dacă toate acestea vi se par îngrijorătoare, e normal; aşa şi trebuie să vi se pară. Şi singurul antidot la toate acestea este cunoaşterea şi adevărul şi a face cât mai mulţi oameni să vadă ce se petrece de fapt, astfel încât să nu fie păcăliţi – deoarece cei care conduc toată această agendă ascunsă se bazează pe ignoranţa noastră colectivă.

Ceea ce ei susţin este o combinaţie de proastă educaţie şi dezinformare care a făcut ca toţi să fie nişte vaci consumatoare a unui sistem de credinţe şi a materialismului. Sistemele de credinţă false combinate cu diverse dependenţe materiale creează otrava alegerii pentru mase.

Însă împărtăşind de la inimă la inimă, putem spune oamenilor adevărul şi le putem arăta o altă viziune, aceea a unui viitor luminos, care aşteaptă Pământul şi copii lui. Trăim în nişte timpuri ale extremelor – foarte întunecate şi foarte luminoase. Trăim într-o vreme a schimbărilor transformatoare. Majoritatea oamenilor care lucrează la Pentagon, la Casa Albă sau la CIA, nu ştiu nimic despre aceste agende ultrasecrete… Majoritatea sunt oameni de treabă care sunt prinşi într-o maşinărie care nu a fost creată de ei şi despre care au foarte puţine cunoştinţe. Este de datoria noastră să împărtăşim această cunoaştere cu toată lumea, inclusiv cu cei din guvern sau cu cei din armată. De 12 ani facem acest lucru şi mulţi realizează că au fost înşelaţi. Şi atunci susţin aceste dezvăluiri.

Imediat după evenimentele de la 11 septembrie, am ţinut o conferinţă în Oregon. La final, a venit la mine un om care lucrase toată viaţa în cadrul armatei. Era acolo împreună cu un prieten, amândoi fiind foarte precauţi. Când aproape toţi au plecat, unul dintre voluntarii din cadrul Disclosure Project, Jordan Pease, mi-a spus că acest om doreşte să vorbească puţin doar cu mine. Acest om, pe care îl

voi numi R.J., lucrase în cadrul armatei încă din tinereţe, iar în anii ’60 fusese implicat în aceste proiecte secrete. Unul dintre aceste proiecte a fost legat de abilitatea de a construi tehnologii de spionaj din spaţiu, care erau atât de avansate încât puteai auzi oameni vorbind din spaţiu şi puteai vedea tot ce făceau ei. Şi acest lucru se petrecea în 1960! Tehnologiile care există acolo sunt departe de orice a fost vreodată raportat la ştiri. De aceea râd când ei spun: „Vai, nu-l putem găsi pe Osama bin Laden”. Într-adevăr. Asta şi alte basme de acest gen. Vă rog... Vreau să spun, cât de proşti cred că suntem?

R.J. mi-a spus că din cauză calităţilor sale, a fost acceptat din ce în ce mai adânc în aceste proiecte şi în cele din urmă a fost introdus şi în proiectele legate de OZN-uri. El a spus: „Ştiţi, mi-e teamă că nu veţi înţelege ce sunt acele chestii despre care dumneavoastră credeţi că sunt extratereştri”. I-am răspuns: „Aaa, vă referiţi la formele de viaţă programate, create de către oameni?” El s-a tras înapoi de la masă. A întrebat: „Cum de aţi aflat despre asta?” „Ohh, am o mulţime de martori care au lucrat la realizarea acestor creaturi pseudo-extraterestre”. Am continuat: „Dar dacă vorbesc prea mult despre aceste lucruri oamenii vor crede că mi-am pierdut minţile”. El mi-a răspuns: „Lăsaţi-mă să vă spun la ce am lucrat eu”. Şi astfel a început să-mi povestească despre proiectele la care a participat atât în Statele Unite cât şi în Australia.

„Am avut la dispoziţie materiale de natură extraterestră pe care le-am studiat şi după care am dezvoltat tehnologii foarte avansate, ceva de genul navelor antigravitaţionale. Am asistat la manifestarea unor capacităţi transdimensionale, am văzut dispozitive care aveau abilitatea de a e deplasa înainte sau înapoi în timp – tot felul de lucruri”, a explicat el. (Avem un alt martor care a lucrat cu Boeing şi McDonnell Douglas şi care ştia despre Proiectul Redlight şi Operaţiunea Looking Glass ce implicau acest tip de capacităţi).

Apoi R.J. a spus: „Ştiţi, ceea ce majoritatea oamenilor nu realizează este faptul că eu am fost implicat în proiecte care efectuau ceea ce oamenii numesc «răpiri». Noi am regizat multe dintre aceste răpiri despre care oamenii cred că sunt contacte cu extratereştri. Ei bine, în acest loc unde am lucrat – undeva sub pământ – se aflau toate aceste containere. Şi existau şi creaturi pe care le creşteam într-un mediu de cultură şi care se aflau în diverse stadii de dezvoltare. Aceste creaturi arătau la fel ca ceea ce oamenii cred că sunt extratereştri”. R.J.

a continuat să-mi povestească că au existat câteva generaţii de astfel de forme de viaţă artificiale. Ei încercau să perfecţioneze creatura lor „extraterestră”, începând aceste experimente genetice încă din anii ’40 – 50. Aceşti pseudo-extratereştri erau toţi aliniaţi, aproape ca o arhivă. A spus că cel mai avansat dintre ei era foarte bine făcut şi credibil.

„Bineînţeles, aveam aceste creaturi care erau ca nişte automate, comandate de către oameni, aflate la bordul a ceea ce oamenii cred că sunt nave extraterestre”. R.J. nu ştia că eu deja cunoşteam faptul că aceste farse se desfăşoară şi că erau foarte sofisticate. El credea că şi eu am fost păcălit, ca majoritatea cercetătorilor în domeniul OZN. „Nu, eu ştiu despre aceste lucruri de foarte mult timp”, am spus eu. „Ei bine de ce nu ai vorbit despre asta?”, m-a întrebat el. „Pentru că, i-am explicat, încerc să fac oamenii să înţeleagă faptul că OZN-urile chiar există”. „Da, înţeleg poziţia dumneavoastră” a spus el. „Sunt foarte încântat că ştiţi de aceste lucruri. Dar vreţi să ştiţi altceva? Multe dintre aceste lucruri au fost plasate în facilităţi din întreaga lume, în jungla din Amazon, în Australia şi în alte locuri îndepărtate. În cele din urmă am fost introdus la nivele din ce în ce mai profunde şi înainte de a fi repartizat în acel loc din Australia, am fost introdus la un alt nivel al programului meu educaţional”. Mi-a spus: „Nu ştiţi ce se petrece cu adevărat de fapt” Mi-a explicat că a fost martor la un ritual satanic de iniţiere. Cei prezenţi au consumat sânge şi au avut loc sacrificii şi torturi. Era „îndopat” cu programe de adoraţie satanică, cu sacrificii satanice şi cu plăcerea de a ucide fiinţe inocente. El ne-a spus că odată ce a ajuns la acest nivel a trebuit să facă un jurământ faţă de Lucifer. Şi l-a făcut. Nu este prima persoană care mi-a povestit despre aceste programe. A fost transferat la Pine Gap, Australia şi mi-a dezvăluit că aceasta a fost cea mai neobişnuită experienţă a sa. A fost dus la acea facilitate noaptea, cu elicopterul. Odată ce s-au apropiat de acel deal, ceea ce arăta ca o bucată obişnuită de pământ, s-a deschis. Era ca şi cum ar fi fost vorba despre o hologramă. Când s-a apropiat, o parte a acestui deal s-a deschis şi au zburat direct în interiorul pământului. Au intrat adânc în interior, unde erau nişte OZN-uri enorme, construite de către oameni. Existau acolo şi unele OZN-uri de formă triunghiulară.

El a afirmat: „Deţinem baze ca acestea în întreaga lume”. Pe măsură ce îmi povestea aceste lucruri, se oprea periodic şi îmi spunea: „Ştiu că ai să crezi că inventez toate aceste lucruri şi ştiu că nu poţi să crezi ceea ce îţi povestesc”.

La finalul relatării sale, i-am spus: „Vreau să ştii că am mulţi martori ca tine – pe care nu-i cunoaşteţi, pentru că fiecare aţi lucrat la proiecte diferite – care mi-au relatat realmente aceeaşi poveste, desfăşurată însă în locuri şi perioade de timp diferite. De aceea nu am nicio îndoială că aceste lucruri s-au petrecut”. Bărbatul a tras aer în piept şi apoi a expirat – un semn de imensă uşurare.

Una dintre cele mai sofisticate facilităţi de acest gen se află în Anglia. O mare parte dintre aşa numiţii „reptilieni”, creaturi despre care oamenii cred că sunt de origine extraterestră sunt forme de viaţă programate, biomaşini şi au fost creaţi acolo.

Acum, majoritatea oamenilor ar prefera să nu afle toate aceste detalii, să fiu sincer.

Dar este important pentru ei să înţeleagă manipularea cu care au de-a face. Unul dintre domnii cu care lucrez şi care face parte dintr-o familie de multi-milionari, foarte implicaţi în operaţiuni diplomatice şi ale serviciilor secrete, a trecut prin acest gen de programare la un anumit institut de meditaţie, atingând nivelul 14 de antrenament.

A spus că până ce nu îţi făceau un profil şi să descopere că eşti „de genul lui Genghis Khan”, în sensul de a fi la fel de violent şi de distructiv, nu puteai trece peste acel nivel. Din moment ce el nu era extrem de violent şi plin de ură, au încheiat implicarea lor cu el.

El mi-a povestit că aceştia vorbeau mult despre doctorul Greer şi despre Disclosure Project şi că erau foarte încântaţi că am făcut publice informaţii care arată că extratereştrii şi OZN-urile sunt reale, dar că erau furioşi şi chiar mă urau deoarece am expus farsa pregătită de ei.

Ei sunt foarte devotaţi acestei ultime bătălii finale a acestui război interplanetar, care este chiar scopul principal al acestui secret extrem. Ei sunt foarte supăraţi pentru că eu nu urmez acest program şi pentru că am descoperit planul lor secret de a pune la cale un fals atac extraterestru asupra Pământului şi l-am dezvăluit celor de la Pentagon şi altora. Mi-a spus chiar că mă vor mort. Ei nu vor să existe vreo persoană mai importantă care să afirme că prezenţa extraterestră nu numai că nu este malignă, dar este şi de un foarte mare ajutor şi chiar iluminatoare.

„Realizaţi cât de mult vă urăsc?” a întrebat el.

„Da”, am răspuns. „Însă acest lucru şi ameninţările lor nu ne vor

împiedica niciodată să spunem adevărul”.

Pe măsură ce Disclosure Project avansa, am fost atenţionat că dacă voi merge dincolo de ceea ce puteau ei controla prin intermediul mass-mediei, se vor declanşa evenimente care vor duce la închiderea lui. Mi s-a spus acest lucru foarte clar… Există programe care fac parte din alte programe care la rândul lor fac parte din alte programe şi tot aşa. Întrebarea este: cum scoatem la iveală suficient din această informaţie, pentru a fi de ajuns celor care deţin puterea şi publicului, pentru a furniza cunoaştere şi a aduce o lumină în aceste colţuri întunecate? În plus, trebuie să descriem în mod clar şi o alternativă.

După 11 septembrie am hotărât să identificăm rapid şi să facem cunoscute publicului aceste tehnologii noi, ce pot salva Pământul şi în paralel să continuăm cu Disclosure Project.

Trebuie să facem ceva pentru a dobândi suficientă susţinere şi finanţare pentru a ne putea opune cu succes acestei maşinării care funcţionează de mai bine de 50 de ani. Era timpul pentru noi de a trece de la martorii din domeniul militar şi documente, la tehnologia în sine. Când s-au petrecut evenimentele de la 11 septembrie am realizat că am intrat în joc foarte târziu.

La sfârşitul anului 2001 am înfiinţat Space Energy Access Sistems (SEAS) Inc. Un grup de oameni au băgat în acest proiect câteva sute de mii de dolari pentru ca împreună să putem cerceta ceea ce era disponibil deja în lume.

Am descoperit câteva tehnologii ce se află în stadiul în care pot dovedi principiul de bază, dar nu sunt atât de avansate încât să poată fi oferite publicului drept un sistem de free energy.

Acele dispozitive care sunt mult mai avansate – şi am văzut câteva – sunt deţinute de către oamenii de ştiinţă care au fost extrem de intimidaţi sau cărora „li s-a spălat creierul” pentru a păstra secretul. De exemplu, doctorul Loder şi un inginer din echipa noastră au mers să viziteze unul dintre aceşti oameni de ştiinţă care fusese manipulat de către un fizician care-l îndoctrinase cu un sistem de credinţe eshatologic. Acest individ, care se prefăcea a fi un om de ştiinţă, i-a spus inventatorului: „Nu lăsa în niciun fel tehnologia pe care ai creat-o să fie cunoscută de către societate până ce aceasta nu se va prăbuşi şi atunci, exact ca pasărea Phoenix, vei putea fi omul de ştiinţă care îi va salva pe toţi, făcând cunoscută această tehnologie, doar atunci când toate celelalte «s-au dus naibii»”. Aşa că practic acestui om i s-a spălat

creierul prin intermediul unor credinţe escatologice, astfel încât el ţine ascunsă această tehnologie, aşteptând aceste evenimente cataclismice. Bineînţeles, este vorba despre o profeţie care se auto-împlineşte. Dacă nu avem ceva cu care să împiedicăm epuizarea rezervelor de petrol şi distrugerea biosferei, aceste evenimente teribile se vor petrece. Deci este vorba despre un mod de gândire circular. Însă nu mai poţi face mare lucru odată ce cuiva i s-a „spălat creierul" în acest mod. Am identificat de asemenea un sistem antigravitaţional care se află în primele stadii de dezvoltare. Cu suficienţi bani el ar putea fi transformat într-un sistem antigravitaţional şi un sistem bazat pe energie liberă. Lumea are nevoie cu disperare de aceste tehnologii.

Concluzie:

Umanitatea se află acum la un moment de răscruce. Fie vom continua să distrugem Pământul şi pe toţi locuitorii lui datorită ignoranţei noastre, a războaielor şi a conflictelor, fie vom atinge o stare de maturitate spirituală şi socială ce ne va permite să cunoaştem starea noastră inerentă de unitate. Dacă nu, atunci aceste tehnologii puternice vor rămâne în mâinile unor oameni care sunt scufundaţi în ignoranţă şi superstiţii.

Experienţa mea directă m-a făcut să înţeleg ceva important în legătură cu natura civilizaţiilor extraterestre avansate: acestea au ales non-violenţa drept o etapă firească pe calea evoluţiei.

Cu alte cuvinte nivelul lor înalt de conştiinţă este incompatibil cu starea de separaţie şi conflict. Altfel, cu incredibilele tehnologii pe care le deţin, s-ar fi distrus de mult unii pe alţii. Acesta este o planetă a liberei voinţe. Voinţa noastră liberă trebuie să fie folosită pentru ca această transformare să se petreacă. Aceasta este lecţia pe care trebuie s-o învăţăm. Şi imediat ce ne vom mobiliza cu toţii şi ne vom utiliza voinţa pentru a face ca aceste lucruri să devină realitate, ele vor deveni realitate.

În cadrul sistemului nostru educaţional şi al societăţii suntem învăţaţi pur şi simplu să ne conformăm. Ştiţi însă care este problema? Dacă ne conformăm unui sistem bolnav atunci avem o problemă, iar lumea din jur a devenit foarte alienată. Trebuie să vedem lumea aşa cum este ea şi să facem ca acel viitor bun, care stă aşteptând, să se manifeste, să devină realitate. Pământul şi umanitatea sunt gata să înflorească şi nu este doar o primăvară a Pământului, ci a întregului

cosmos.

(sfârşit)